

آوای بخشش

گاهنامه آوای بخشش وابسته به بنیاد
خیریه شنوایی بخشی شفاء (بخشش)
پاییز ۱۴۰۳

- خدمت به مردم برکت می آورد
- گام‌های بزرگ برای بازگرداندن صدا به دنیای خاموش
- از فعالیت بخشش حیرت‌زده شدم
- ناشنوایی در ایران! چالش‌ها و راهکارها از منظر ژنتیک
- بازگشت شنوایی با سلول‌های بنیادی
- بخشش قطعه‌ای از بهشت

بنیاد خیریه شنوایی بخشی شفاء

گاهنامه آوای بخشش وابسته به بنیاد
خیریه شنوایی بخشی شفاء (بخشش)
پاییز ۱۴۰۳

صاحب امتیاز: بنیاد خیریه شنوایی بخشی شفاء «بخشش»

مدیرمسئول: محمد اجل لوئیان

سر دبیر: محمدرضا قربانی

دبیر تحریریه: شادی کابیانی

شورای تحریریه: دکتر محمد اجل لوئیان، دکتر محمد فرهادی، دکتر علی کوهی، دکتر سعید مروتی، سعید اسکندری، محمدرضا قربانی، شادی کابیانی، مسعود مقدم، سیما فلک افلاکی

ویراستار: دکتر محمد صادق رحمانیان

همکاران بنیاد بخشش که ما را در این نشریه همراهی و کمک کردند:

غلام علی آهنگر، حورا ساسانی، مونا امیر آبادی، کریم جلولی، عاطفه تفرشی

استفاده از مطالب گاهنامه داخلی و الکترونیکی «آوای بخشش» در سایر رسانه‌ها با ذکر منبع مجاز است. آوای بخشش پذیرای نظرات، مطالب و ترجمه‌های کارشناسان و متخصصان این حوزه خواهد بود و از این رو برای آگاهی‌رسانی و ارائه مطالب مفیدتر دست پزشکان و متخصصان را برای ارائه مطالب مفید به گرمی می‌فشارد.

نشانی: تهران، شهرک قدس- تقاطع بلوار دریا و شهید ابراهیم شریفی- مجتمع رویال- طبقه ۶ واحد ۶۰۵.

تلفن: ۰۲۱۴۰۸۸۰۷۶۱

نمابر: ۰۲۱۸۰۸۸۷۶۳

آدرس پست الکترونیک: info@bakhshesh.ir

پایگاه اینترنتی: www.bakhshesh.ir

فهرست

- ۰۴ سرآغار
- ۰۵ خدمت به مردم برکت می‌آورد/ گفت‌وگو با دکتر محمد اجل‌لوئیان
- ۰۹ بنیاد خیریه شنوایی بخشش، گام‌های بزرگ برای بازگرداندن صداهای خاموش/ دکتر محمد فرهادی
- ۱۱ سفری به توانمندی‌ها/ شادی کابینانی
- ۱۳ از فعالیت بخشش حیرت‌زده شدم/ گفت‌وگو با محمود دولت‌آبادی
- ۱۵ مراسم تقدیر از پیشگامان کاشت حلزون شنوایی/ شب عاشقان بیدل چه شبی دراز باشد
- ۱۷ تعامل بخشش با صدا و سیما / خبر
- ۱۹ ناشنوایی در ایران؛ چالش‌ها و راهکارها از منظر ژنتیک/ گفت‌وگو با دکتر سعید مروتی
- ۲۴ بازگشت شنوایی با سلول‌های بنیادی/ گفت‌وگو با دکتر علی کوهی
- ۲۷ بخشش قطعه‌ای از بهشت/ سعید اسکندری
- ۲۹ روایت‌های بی‌صدا تأثیری بلند؛ سهم ادبیات در آگاهی‌بخشی ناشنوایی
- ۳۳ بررسی اثرات روانی و اجتماعی کاشت حلزون شنوایی/ گفت‌وگو با سیما فلک افلاکی
- ۳۵ زندگی از نگاه یک نیکوکار/ مسعود مقدم
- ۳۷ شنوایی دوباره با کاشت حلزون؛ نیاز به مراقبت‌های ویژه یا زندگی عادی؟
- ۳۹ در بخشش دانه‌های دل همه پیداست/ محمدرضا قربانی

سرآغاز

آوای بخشش، فصلی نو برای زندگی بهتر کودکان شنوا

گاهنامه «آوای بخشش» در فصل جدید خود، با رویکردی تازه و گروهی نوگرا و متعهد، گامی بلند برای تحقق رسالت خود برداشته است. این گاهنامه که در زمینه تخصصی شنوایی و کاشت حلزون شنوایی کودکان منتشر می‌شود، با تغییرات ساختاری در محتوای خود و جذب عده‌ای از نویسندگان، پزشکان و متخصصان شنوایی‌شناسی، بر آن است تا مخاطبان را با جنبه‌های مختلف این حوزه حیاتی آشنا کند و بیش از پیش، آگاهی عمومی را در این زمینه ارتقا دهد.

در این فصل «آوای بخشش» به صورت الکترونیکی در دسترس مخاطبان قرار خواهد گرفت و سپس نسخه چاپی و کاغذی آن منتشر می‌شود. این رویکرد گامی در جهت دسترسی آسان‌تر، حفاظت از محیط‌زیست و تعامل عمیق‌تر با جامعه مخاطبان است. تحریریه جدید گاهنامه، با تکیه بر تخصص، انگیزه و اشتیاق، مصمم است تا محتوایی باکیفیت، اثرگذار و الهام‌بخش ارائه کند؛ محتوایی که صدای کودکانی باشد که در سکوت زندگی می‌کنند و امیدی باشد برای خانواده‌هایی که در انتظار شنیدن نخستین کلمه از فرزند خود هستند.

گاهنامه «آوای بخشش» بازتابی از فعالیت‌های بنیاد بخشش است؛ مؤسسه‌ای خیریه که با همراهی افراد نیکوکار و پزشکان متعهد، به کودکانی خدمت‌رسانی می‌کند که خانواده‌هایشان به لحاظ مالی قادر به پرداخت هزینه‌های کاشت حلزون شنوایی نیستند. این بنیاد تاکنون با لطف خدا و حمایت حامیان، موفق شده است سکوت بسیاری از کودکان را به آوای زندگی تبدیل کند.

ما امیدواریم که در این فصل تازه، «آوای بخشش» بتواند دل‌ها را لمس کند و مسیر آگاهی را برای جامعه روشن‌تر کند. تحریریه جدید ما با عزم راسخ و قلبی سرشار از امید، تلاش می‌کند تا هر شماره از این گاهنامه، پیامی از امید، همدلی و آگاهی باشد. آرزوی ما این است که در آینده‌ای نه‌چندان دور، هیچ کودکی در بند سکوت نباشد و هیچ خانواده‌ای در میان دنیای خاکستری ناامیدی گرفتار نماند.

انتشار گاهنامه «آوای بخشش»، بخشی از مأموریت بزرگ ما در بنیاد بخشش است. از شما دعوت می‌کنیم تا با حمایت‌های خود، چه به صورت مالی و چه از طریق آگاهی‌بخشی و نشر این پیام، همراه ما باشید. بیایید با هم، دست در دست هم، آوای زندگی را به گوش کودکانی که در سکوت به سر می‌برند برسانیم و شادی را به قلب خانواده‌هایشان بازگردانیم.

فصلی تازه آغاز شده است، و ما با تیمی تازه‌نفس و پرامید، آماده‌ایم تا همراه شما، صدای بخشش و مهربانی را به گوش جهان برسانیم.

گفت‌وگو با دکتر محمد اجل لوئیان! پزشک نیکوکار و دوستدار کودکان ناشنوا

خدمت به مردم برکت می‌آورد/ تشکیل شبکه‌ای از کارفرمایان برای ورود به بازار کار ناشنوایان

امروز فرصتی است تا با دکتر محمد اجل لوئیان درباره چالش‌ها و دستاوردهایشان در این مسیر پر از محبت و انسانیت گفت‌وگو کنیم تا از نور امیدی که به زندگی کودکان محروم ناشنوا می‌بخشند، بیشتر آگاه شویم:

شکل‌گیری موسسه خیریه بخشش بر اساس چه ایده‌ای مطرح شد؟

ایده تأسیس مؤسسه خیریه «بخشش» به دنبال مجموعه‌ای از مشکلات و نیازهای اساسی در جامعه شروع شد. در سال‌های ۸۸ تا ۹۵، پس از تلاش‌های دولت برای تأمین پروتزهای شنوایی و رشد تعداد مراکز کاشت حلزون، بسیاری از کودکان مهیای جراحی کاشت حلزون شدند. اما به رغم اینکه این تجهیزات در دسترس قرار گرفت، یک مشکل جدید خود را نشان داد؛ هزینه‌های جراحی و بعد از جراحی، هزینه‌های سنگین توان‌بخشی و خرید قطعات یدکی پروتزها برای خانواده‌های بسیاری که از نظر مالی شرایط خوبی نداشتند، مشکل‌ساز شد.

تا چندین سال پس از این، همچنان مشکلات بزرگی در زمینه حمایت‌های بعد از کاشت حلزون و تأمین هزینه‌های مربوط به تجهیزات، توان‌بخشی و جلسات درمانی وجود داشت.

در دنیای پزشکی، افرادی هستند که با نیکوکاری و تخصص خود، به منبعی از امید و نور تبدیل می‌شوند؛ آنها با داشتن بالاترین سطح مهارت در جراحی کاشت حلزون، نه تنها رنج ناشنوایی را از دوش بسیاری از کودکان برمی‌دارند، بلکه با خدمات رایگان موسسه خود، به خیل عظیمی از کودکان نیازمند کمک می‌کنند. بنیاد بخشش نیز با دلسوزی و از خودگذشتگی، دست یاری به سمت آنانی که در سکوت به سر می‌برند، دراز کرده و شوق زندگی را در دل آنان زنده می‌کند.

بر اساس این باور، تصمیم گرفتم که در کنار درمان، به این کودکان کمک کنم تا از فرصت‌های ارزشمند زندگی، به‌ویژه شنیدن، محروم نمانند. خدمت به مردم برکت می‌آورد و من این کار را جزو وظایف خود می‌دانم.

بنیاد «بخشش» چه تفاهم‌نامه‌هایی با نهادهای دیگر دارد؟

بنیاد «بخشش» با نهادهای مختلف دولتی و خصوصی همکاری می‌کند. یکی از نهادهایی که به ما در تأمین هزینه‌ها کمک می‌کند، ستاد اجرایی فرمان امام (ره) است. البته این کمک‌ها در قالب تفاهم‌نامه به‌صورت پرداخت هزینه‌ی قسمتی از خدماتی است که برای خانواده‌های نیازمند ارائه می‌شود نه کمک مالی مستقیم به بخشش. در همین راستا سازمان‌هایی چون بنیاد علوی، برخی بانک‌ها و خیرین خاص نیز به همین شیوه با «بخشش» همکاری دارند و بخشی از منابع مالی خود را در قالب مسئولیت اجتماعی برای کمک به نیازمندان اختصاص می‌دهند؛ بسیاری از مردم نیز از طریق کمک‌های خیرخواهانه در برنامه‌ها و نرم‌افزارهایی همانند آپ، ایوا، بله ... بنیاد بخشش را همراهی می‌کنند.

چه تعداد پزشک در حال حاضر با بنیاد «بخشش» همکاری می‌کنند و چه خدماتی ارائه می‌دهند؟

در حال حاضر، حدود ۵۰ پزشک متخصص و فوق‌تخصص جراحی گوش شافل از مراکز کاشت حلزونی با بنیاد «بخشش» همکاری دارند. علاوه بر این، همکاران شنوایی‌شناس، گفتار درمان‌گر و نورولوژیست‌ها که تعدادشان چند برابر پزشکان است، در سراسر کشور برای توانبخشی این کودکان فعالیت می‌کنند. این متخصصان در زمینه‌های مختلف از جمله پیش از کاشت، حین کاشت و بعد از کاشت حلزون شنوایی به کودکان خدمات ارائه می‌دهند.

در این میان، برخی خیرین به صورت پراکنده به این خانواده‌ها کمک می‌کردند، اما نبود یک سازمان منسجم و سازمان‌یافته برای ارائه کمک‌های سیستماتیک، شدت مشکلات را بیشتر می‌کرد.

در چنین شرایطی، من به‌عنوان یک پزشک متخصص جراحی گوش و کاشت حلزون، با دو تن از پیشگامان کاشت حلزون در کشور، آقایان دکتر فرهادی و دکتر خورسندی، در کنگره‌ای در شیراز در سال ۹۴ صحبت کردم، در آن جلسه، پیشنهاد تأسیس یک موسسه خیریه را که به حمایت از کودکان ناشنوا و خانواده‌های آنها بپردازد، مطرح کردیم. خوشبختانه آنها نیز از این ایده استقبال کردند و حمایت‌های لازم را برای شکل‌گیری مؤسسه انجام دادند. در نهایت، در شب دوم ماه رمضان سال ۱۳۹۴، جلسه‌ای با حضور جمعی از خیرین برگزار شد که حاصل آن تأسیس مؤسسه «بخشش» شد.

شما به‌عنوان یک پزشک متخصص، چه انگیزه‌ای داشتید که علاوه بر طبابت، در امور خیریه و نیکوکاری نیز فعالیت کنید؟

به‌عنوان یک پزشک، احساس مسئولیت اجتماعی هم دارم. هر فردی در هر شغلی که باشد، مسئولیتی در قبال جامعه دارد.

وقتی کودکانی را می‌بینم که شنوایی ندارند، احساس می‌کنم که وظیفه دارم برای آنها تلاش کنم.

آیا افراد متمکن هم می‌توانند از خدمات بنیاد «بخشش» بهره‌مند شوند؟

خیر، بنیاد «بخشش» تنها به افرادی که در دهک‌های ۱ تا ۶ درآمدی قرار دارند و واقعاً نیازمند کمک هستند، خدمات ارائه می‌دهد. کسانی که وضعیت مالی مناسبی دارند و قادر به پرداخت هزینه‌های درمان هستند، نمی‌توانند از این خدمات استفاده کنند. در حقیقت، هدف ما کمک به اقشار کم‌درآمد است که در شرایط اقتصادی سخت قادر به تأمین هزینه‌های درمان نیستند.

تا کنون، بنیاد «بخشش» چه تعداد کودک را تحت پوشش قرار داده‌است؟

بیش از ۵ هزار کودک در طول این مدت تحت پوشش بنیاد قرار گرفته‌اند. این شامل کودکانی است که کاشت حلزون شده‌اند و اکنون از خدمات پس از کاشت، مانند تعمیر و تعویض قطعات، استفاده می‌کنند. همچنین، بنیاد «بخشش» به‌طور مستمر این کودکان را تحت حمایت قرار می‌دهد، چرا که دستگاه‌های کاشت شنوایی باید به‌طور مرتب تعمیر یا تعویض شوند تا فرد بتواند از شنوایی برخوردار باشد.

شما در مورد ارائه خدمات سریع و بدون نوبت چه اقداماتی را انجام داده اید؟

هدف بنیاد «بخشش» از همان ابتدا این بود که پیچیدگی‌های اداری مانع دریافت خدمات توسط خانواده‌های نیازمند نشود. یکی از اولویت‌های ما این بود که فرآیندها را ساده و سریع کنیم، به‌ویژه برای کسانی که نیازمند کمک فوری هستند.

در واقع، از روزهای ابتدایی فعالیت، بنیاد «بخشش» به شکل چراغ خاموش عمل می‌کرد. همکاران ما در مراکز کاشت حلزون در سراسر کشور، وقتی متوجه می‌شدند که فردی از نظر مالی توانایی پرداخت هزینه‌های درمان را ندارد، او را معرفی می‌کردند تا بدون هیچ اقدام یا درخواست خاصی، در فهرست حمایت‌های بنیاد قرار گیرد.

خدمت بی‌منت یعنی کسی که مورد حمایت قرار گرفته است نمی‌داند دفتر بخشش کجاست یا چه کسانی کمک می‌کنند. در حقیقت خیرین اصلی خود را آشکار نمی‌کنند و در حقیقت کسی بر دیگری هیچ منتی ندارد.

در حال حاضر، علاوه بر حمایت از کاشت حلزون، بنیاد «بخشش» خدمات توان‌بخشی پس از کاشت، تعویض پردازشگرها و تعمیر قطعات را نیز پوشش می‌دهد. علاوه بر این، ما در زمینه پیشگیری از تولد کودکان ناشنوا نیز فعالیت داریم و از طریق مشاوره‌های پزشکی و آزمایشات ژنتیکی به خانواده‌ها کمک می‌کنیم.

خیرین چگونه می‌توانند به بنیاد «بخشش» کمک کنند؟

خیرین می‌توانند از چند طریق به بنیاد «بخشش» کمک کنند. یکی از این راه‌ها مراجعه به وبسایت بنیاد (Bakhshesh.ir) است، جایی که می‌توانند کمک‌های خود را به صورت آنلاین ارائه دهند. همچنین، می‌توانند با تماس تلفنی با بنیاد، کمک‌های خود را به صورت حضوری در اختیار ما قرار دهند. علاوه بر این، خیرین می‌توانند از طریق نرم‌افزارهای نیکوکاری، کمک‌های خود را به بنیاد ارسال کنند.

آیا بنیاد «بخشش» در معرفی افراد توانمند به کارفرمایان نقشی ایفا می‌کند؟

در این راستا، ما در نظر داریم که برنامه‌های آموزش فنی و حرفه‌ای برای این افراد راه‌اندازی کنیم. هدف ما این است که آنها نه تنها از نظر شنوایی، بلکه از نظر اقتصادی و اجتماعی نیز توانمند شوند. برای این منظور، با همکاری دانشگاه‌ها، مراکز فنی و حرفه‌ای و سازمان‌های مختلف دوره‌های آموزشی کوتاه‌مدت و متناسب با نیازهای بازار کار را برای افراد ناشنوا و کسانی که کاشت حلزون کرده‌اند، تدوین کرده‌ایم.

علاوه بر این، ما در حال ایجاد شبکه‌ای از کارفرمایان هستیم که آمادگی دارند تا این افراد را به‌عنوان نیروی کار وارد بازار کنند. این اقدام نه تنها به افراد کمک می‌کند تا در جامعه جایگاه خود را پیدا کنند، بلکه باعث افزایش خوداتکایی و توانمندی در خانواده‌های ناشنوا خواهد شد. به‌طور کلی، برنامه‌های آینده «بخشش» علاوه بر خدماتی که اکنون ارائه می‌کند حول محور توانمندسازی و اشتغال‌زایی برای افراد ناشنوا و شنوایی‌شده می‌چرخد تا ایشان بتوانند زندگی مستقلی داشته باشند و به جامعه خود کمک کنند.

بله، یکی از برنامه‌های بنیاد «بخشش» این است که افراد توانمند ناشنوا و شنوایی را که کاشت حلزون کرده‌اند به کارفرمایان معرفی کند. ما با کارگاه‌ها و کارفرمایان همکاری داریم و وقتی آنها به ما اطلاع دهند که به افراد شاغل نیاز دارند، ما افراد مناسب را به آنها معرفی می‌کنیم. این افراد می‌توانند در مشاغل مختلف مشغول به کار شوند. تاکنون نیز بسیاری از آنها به‌خوبی در جامعه پذیرفته شده‌اند.

مؤسسه خیریه «بخشش» در آینده نه تنها به حمایت‌های درمانی و توان‌بخشی از کودکان ناشنوا و خانواده‌های آنها ادامه خواهد داد، بلکه در تلاش است تا نگاه جامع‌تری به مشکلات این جامعه داشته باشد. یکی از برنامه‌های جدید و مهم ما، ارتقاء سطح زندگی و توانمندسازی افرادی است که کاشت حلزون شنوایی کرده‌اند و اکنون به سنین بالاتر رسیده‌اند. بسیاری از این کودکان پس از کاشت حلزون شنوایی، وارد مدارس و دانشگاه‌ها شده‌اند و اکنون نیاز دارند تا به مهارت‌های شغلی دست یابند.

بنیاد خیریه شنوایی بخشش! گام‌های بزرگ برای بازگرداندن صدا به دنیای خاموش

دکتر محمد فرهادی
رئیس هیات امنا بنیاد خیریه بخشش، جراح
و متخصص گوش، حلق و بینی

کاشت حلزون شنوایی، شاید یکی از بزرگترین دستاوردهای پزشکی در بهبود زندگی ناشنوایان باشد؛ روشی که در بیش از ۳۲ سال گذشته در ایران، دنیای کسانی را که به طور مادرزادی یا در اثر حوادث ناشنوا شده‌اند، دگرگون کرده است. از زمانی که این فناوری وارد ایران شد، حمایت‌های گسترده دولت و سازمان‌های بهداشت و درمان باعث شده است که بیش از ۲۰ هزار تن از خانواده‌ها در سراسر کشور بتوانند از این تکنولوژی بهره‌مند شوند. اما، ارائه خدمات به خانواده‌های کم‌برخوردار چگونه بود؟! و این همان نقطه شروع بنیاد خیریه «بخشش» بود؛ بنیاد خیریه‌ای که به‌طور خاص برای کمک به افراد نیازمند در زمینه کاشت حلزون شنوایی و تأمین قطعات جانبی آن تأسیس شد.

تأمین هزینه‌های کاشت حلزون شنوایی برای افراد نیازمند و تسهیل در دسترسی به قطعات یدکی مورد نیاز این پروتزها.

مؤسسان این بنیاد به خوبی می‌دانستند که هزینه کاشت حلزون شنوایی برای بسیاری از خانواده‌ها به‌ویژه در مناطق محروم، فوق‌العاده بالا و غیرقابل‌تحمل است. اما؛ آنچه که کمتر گفته می‌شود، این است که حتی پس از کاشت نیز بسیاری از افراد به دلیل مشکلات مالی نمی‌توانند قطعات جانبی مانند باتری، پردازشگر یا لوازم جانبی را تهیه کنند. این امر می‌تواند باعث ناکارآمد شدن پروتز شنوایی و بازگشت فرد به دنیای خاموش شود. بنیاد بخشش در این زمینه وارد عمل شد و در سال‌های اخیر توانسته است بسیاری از این نیازها را تأمین کند.

آغاز سفر «بخشش» و مأموریت حمایتی آن

در سال ۱۳۹۵، در جریان کنگره‌ای تخصصی در شیراز که به بررسی جدیدترین روش‌های کاشت حلزون شنوایی اختصاص داشت، ایده تأسیس یک نهاد خیریه برای حمایت از کاندیداهای کاشت حلزون شنوایی به‌طور جدی مطرح شد. ایده‌ای که با همکاری پزشکان متخصص، معتمدین اجتماعی و خیرین بزرگوار به نتیجه رسید و بنیاد خیریه «بخشش» به‌عنوان یک سازمان غیردولتی و غیرانتفاعی تشکیل شد. هدف این بنیاد ساده بود:

کمک به ناشنوایان در تمامی نقاط کشور

تأثیر مثبت کاشت حلزون بر زندگی فردی و اجتماعی ناشنوایان

با وجود پیشرفت‌های پزشکی در دنیای امروز، هیچ چیزی نمی‌تواند جایگزین زندگی شاد و فعال برای افراد ناشنوا شود. کاشت حلزون شنوایی، در واقع دروازه‌ای است که افراد ناشنوا را از دنیای سکوت به دنیای شنوایی وارد می‌کند. این افراد، پس از دریافت پروتز شنوایی، به سرعت قادر به برقراری ارتباط، تحصیل، و حتی فعالیت‌های اجتماعی می‌شوند. به طوری که بسیاری از کودکانی که تحت عمل کاشت حلزون شنوایی قرار می‌گیرند، قادرند زبان مادری خود را فرا بگیرند و مانند سایر همسالان خود در مدرسه و جامعه حضور پیدا کنند.

آینده روشن بنیاد خیریه «بخشش»

با توجه به حمایت‌های روزافزون خیرین، نهادهای دولتی و خصوصی، و افزایش آگاهی عمومی در زمینه کاشت حلزون شنوایی و حمایت از افراد ناشنوا، آینده بنیاد خیریه بخشش بسیار درخشان به نظر می‌رسد.

در حالی که آمار ناشنوایی همچنان رو به افزایش است، همچنان این بنیاد با هدف گسترش خدمات خود در تمام نقاط کشور و تأمین نیازهای بیشتر، به فعالیت‌های خود ادامه خواهد داد.

در پایان، می‌توان گفت که «بنیاد خیریه بخشش» نه تنها به عنوان یک نهاد خیریه، بلکه به عنوان یک حرکت بزرگ اجتماعی، نقشی حیاتی در بازگرداندن شنوایی به ناشنوایان و بازگرداندن امید به خانواده‌ها ایفا کرده است. این بنیاد نمونه‌ای از همدلی و نوع‌دوستی در جامعه ماست که همچنان با تمام توان در مسیر توانمندسازی ناشنوایان گام برمی‌دارد و برای رسیدن به دنیایی عادلانه‌تر و شنواتر تلاش می‌کند.

یکی از ویژگی‌های برجسته بنیاد خیریه بخشش، گسترش فعالیت‌های خود به مناطق مختلف ایران است. از مشهد گرفته تا سیستان و بلوچستان، اصفهان و استان‌های شمالی کشور، بنیاد بخشش توانسته است با همکاری خیرین و پزشکان محلی، مراکز حمایتی را در نقاط دوردست ایجاد کند. این مراکز علاوه بر تأمین هزینه کاشت حلزون شنوایی، در زمینه آموزش خانواده‌ها و آگاهی‌بخشی درباره مسائل مربوط به شنوایی و کاشت، فعالیت‌های آموزشی و اطلاع‌رسانی نیز دارند.

چالش‌ها و موانع موجود در مسیر

در طول سال‌های فعالیت، بنیاد با چالش‌هایی هم مواجه بوده است. یکی از بزرگترین مشکلات، تأمین منابع مالی پایدار بوده است. متأسفانه، بسیاری از نهادهای دولتی و خصوصی هنوز به میزان کافی از این بنیاد حمایت نمی‌کنند و همین امر باعث می‌شود که برخی از کاندیداهای نیازمند، از دریافت این خدمات محروم بمانند. همچنین، به دلیل مشکلات واردات پروتزهای شنوایی، گاهی اوقات تأخیر در واردات این تجهیزات باعث بروز صدماتی برای افراد می‌شود.

نکته‌ای که باید به آن توجه ویژه داشت، افزایش چشمگیر آمار ناشنوایان در سراسر جهان است. طبق گزارش سازمان جهانی بهداشت، تعداد ناشنوایان در جهان از حدود ۳۹۰ میلیون نفر در سال ۲۰۰۰ به بیش از ۴۵۰ میلیون تن در حال حاضر افزایش یافته است. در ایران نیز، آمارها نشان می‌دهند که سالانه بیش از هزار کودک ناشنوا به دنیا می‌آیند که نیاز به کاشت حلزون دارند. این موضوع نه تنها چالشی برای خانواده‌ها، بلکه دغدغه‌ای برای دولت‌ها و نهادهای خیریه است که باید راهکارهایی عملی برای پاسخگویی به این نیاز ایجاد کنند.

به بهانه روز جهانی معلولیت؛

سفری به دنیای توانمندی‌ها

شادی کابیانی

بلکه مجموعه‌ای از امکانات نوین را برای آن‌ها فراهم می‌کند.

با این حال، آنچه که کمتر درباره‌اش صحبت می‌شود، قدرت‌های نهفته در تمام افرادی است که این فناوری را تجربه کرده‌اند.

با پیشرفت تکنولوژی، بسیاری از افرادی که روزگاری با مشکل شنوایی دست و پنجه نرم می‌کردند، حالا به زندگی پر از صدا، ارتباطات عمیق و تجربیات جدید دست یافته‌اند. این افراد نه تنها توانسته‌اند به زندگی اجتماعی و حرفه‌ای خود ادامه دهند، بلکه گاهی رهبران و الگوهای برای دیگران در جامعه خود می‌شوند.

این تغییرات به دلیل نیاز به تغییرات در نگرش عمومی درباره کم‌شنوایی و تکنیک‌های نوین درمانی بسیار مهم است. آگاهی بخشی در این زمینه می‌تواند به ساختن دنیایی بهتر کمک کند، دنیایی که در آن درک می‌شود که کم‌شنوایی و حتی ناشنوایی به معنای ناکامی نیست، بلکه فرصتی است برای توسعه، خلاقیت و نوآوری.

در جهانی که هر روزه دستاوردهای علمی و فناوری نور تازه‌ای به زندگی انسان‌ها می‌تاباند، صحبت از توانایی‌ها و محدودیت‌های افراد به موضوعی محوری تبدیل شده است. کم‌شنوایی، پدیده‌ای که بر زندگی میلیون‌ها انسان تأثیرگذار است، دیگر به عنوان یک نقص یا معلولیت محسوب نمی‌شود؛ بلکه این نوع شنوایی، به فرصتی برای کشف دنیای جدیدی از احساسات و تجربیات بکر تبدیل شده است.

کم‌شنوایی، پدیده‌ای شایع است که بر روی درصد قابل توجهی از جمعیت تأثیر می‌گذارد. با پیشرفت علم و تکنولوژی، کاشت حلزون به‌عنوان یک راه‌حل مؤثر برای بهبود شنوایی افراد کم‌شنوا و ناشنوا مطرح شده است. این فناوری نه تنها به افراد کمک می‌کند تا به دنیای صداها بازگردند، بلکه به آن‌ها این امکان را می‌دهد که به زندگی اجتماعی و شخصی خود ادامه دهند.

کاشت حلزون، با کمک فناوری مدرن، به یک نقطه عطف در مدیریت کم‌شنوایی تبدیل شده است. این فرآیند در واقع نه تنها سعی در بازگرداندن شنوایی به افراد کم‌شنوا دارد،

ما به عنوان عضوی از اعضای جامعه باید به این دستاوردها افتخار کنیم و به جای برچسب زدن به افراد کم‌شنوا با عنوان معلولیت، توانمندی‌ها و دستاوردهای آن‌ها را جشن بگیریم. بیایید دنیایی بسازیم که در آن هر انسانی، به‌ویژه افراد کم‌شنوا، فرصتی برابر برای رشد و شکوفایی داشته باشد.

بیایید پیرامون موضوع کم‌شنوایی و فناوری‌های جدید، مانند کاشت حلزون، به عنوان نمادهایی از پیشرفت بشری فکر کنیم و دنیایی بسازیم که در آن هر انسانی بتواند به بهترین شکل زندگی کند تا در آن به توانمندی‌ها و استعدادهایش توجه شود.

در نهایت، زمانی که با این افراد هم‌صحبت می‌شویم، باید به جای تمرکز بر روی محدودیت‌هایشان، به روایت‌های الهام‌بخش آن‌ها گوش دهیم. هر کلمه، هر لبخند و هر تجربه‌ی که با آن‌ها به اشتراک گذاشته می‌شود، گواهی بر توانمندی آن‌هاست. بیایید با هم یک مسیر جدید بسازیم، مسیری که در آن همه انسان‌ها، با هر نوع شنوایی، درخشش و زیبایی خود را نمایش دهند.

به عنوان مثال، افراد با کاشت حلزون، می‌توانند به طور آزادانه در محیط‌های اجتماعی شرکت کنند، به موسیقی گوش دهند و در کنسرت‌ها شرکت کنند، در حالی که سال‌های پیش از این تجربیات برای آن‌ها دور از دسترس بود. آن‌ها می‌توانند با دنیای جدیدی آشنا شوند، دنیایی پر از صدا و احساس، که به آن‌ها این امکان را می‌دهد تا خود را به طور کامل ابراز کنند.

بسیاری از این افراد در حوزه‌های مختلف از جمله هنر، علم و ورزش به موفقیت‌های چشمگیری دست یافته‌اند. آن‌ها با تلاش و اراده، ثابت کرده‌اند که هیچ چالشی نمی‌تواند آن‌ها را متوقف کند. در حقیقت، کم‌شنوایی برای آن‌ها به نبوغ و استعدادی خاص تبدیل شده است.

به جای توجه به محدودیت‌ها، بهتر است بر توانمندی و دستاوردهای افراد کم‌شنوا تأکید کنیم. بسیاری از این افراد با استفاده از کاشت حلزون، به موفقیت‌های بزرگ در حوزه‌های مختلف دست یافته‌اند. آن‌ها می‌توانند در زمینه‌های حرفه‌ای، هنری و اجتماعی به راحتی مشارکت کنند و نقش فعالی در جامعه ایفا کنند.

آگاهی‌بخشی در مورد کم‌شنوایی و روش‌های در دسترس برای بهبود شنوایی، می‌تواند به تغییر نگرش جامعه نسبت به افراد کم‌شنوا کمک کند. ما باید باور کنیم که این افراد در توانمندی‌های خود دست نخورده‌اند و می‌توانند با حمایت و امکانات مناسب، به زندگی خود ادامه دهند.

همچنین، حمایت جامعه از این افراد بسیار حیاتی است. آگاهی‌بخشی و ارائه امکان آموزش و اشتغال مناسب می‌تواند به‌طور قابل توجهی کیفیت زندگی آن‌ها را بهبود بخشد. هر فردی، صرف نظر از محدودیت‌هایش، حق دارد بهترین نسخه از خود را بشناسد و در جامعه و دنیا به شیوه‌ای مؤثر و مثبت زندگی کند.

دیداری کوتاه با محمود دولت‌آبادی، نویسنده نامدار

از فعالیت بخشش حیرت‌زده شدم

او به ما یادآوری می‌کند: که این کار نیازمند همفکری و همکاری تمام اعضای جامعه پزشکی و نیز نویسندگان است تا بتوانیم تصویری دقیق و واقعی از این تجربیات ارائه دهیم.

دولت‌آبادی همچنین درباره بنیاد خیریه شنوایی بخشش صحبت‌هایی داشت که شگفتی او را برانگیخته است. این بنیاد به کودکان ناشنوا در مناطق کم‌برخوردار خدماتی ارزنده ارائه می‌دهد و با تلاش‌های خود تغییرات زندگی این کودکان غیرقابل تصور را ممکن می‌سازد. او می‌گوید: «فعالیت‌های این بنیاد فوق‌العاده است و من واقعاً حیرت‌زده شدم» این جمله، عمق احساس او را نسبت به فعالیت‌های انسان‌دوستانه بنیاد نشان می‌دهد و اهمیت این نوع کارها را در چشم‌انداز اجتماعی ما یادآور می‌شود.

موضوع انتقال تجربیات و دانش جامعه پزشکی به نسل‌های بعد، یکی از مسائل مهم و حیاتی است که در دنیای امروز به‌ویژه با توجه به پیشرفت‌های سریع علمی و تکنولوژیکی، بیش از هر زمان دیگری مورد توجه قرار گرفته است. در این راستا، ما به سراغ محمود دولت‌آبادی، نویسنده‌ی برجسته ادبیات معاصر، رفتیم تا نظر او را درباره این مفهوم و همچنین فعالیت‌های انسان‌دوستانه بنیاد خیریه شنوایی بخشش جویا شویم.

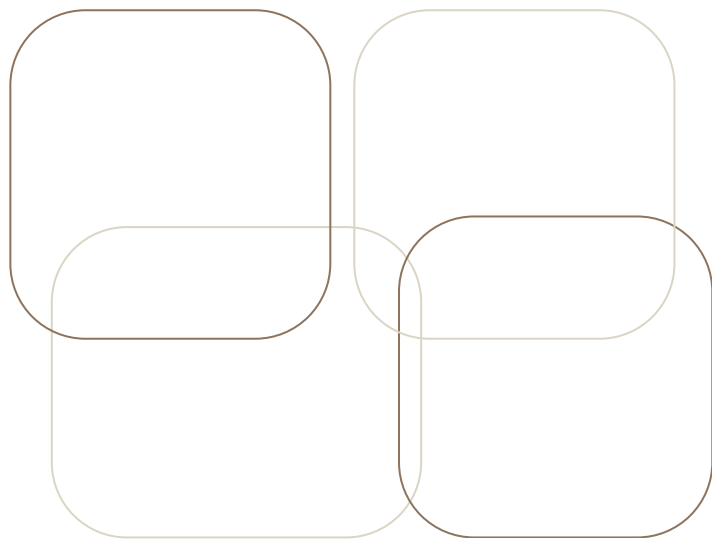
محمود دولت‌آبادی تأکید می‌کند که انتقال خاطرات و تجربیات جامعه پزشکی به نسل‌های بعد نه‌تنها یک وظیفه، بلکه یک رسالت جدی است. او می‌گوید که ما باید با درک عمیق‌تری از چالش‌ها و موفقیت‌های پزشکان، تلاش کنیم تا این تجربیات را به شکل یک روایت منسجم و قابل فهم برای نسل‌های آینده بنویسیم.

در پایان، دولت آبادی ابراز امیدواری می‌کند که با تلاش‌های جمعی، بتوانیم آینده‌ای روشن‌تر و آگاه‌تر برای جامعه‌مان به ارمغان بیاوریم. برای او، این کار نه تنها یک پروژه‌ی فرهنگی، بلکه یک مسئولیت اجتماعی است که همگان باید به آن توجه کنند. او می‌گوید: «دوستتان دارم و امید دارم که تلاش‌هایمان به ثمر بنشیند». این سخنان نه تنها نشان‌دهنده‌ی تعهد و عشق او به جامعه است، بلکه انگیزه‌ای برای ما فراهم می‌کند تا به آینده‌ای بهتر فکر کنیم و برای آن تلاش کنیم.

او با اشاره به لزوم حمایت از بنیادها و سازمان‌های خیریه، بر این نکته تأکید می‌کند که هر یک از ما در این زمینه می‌توانیم نقش فعالی ایفا کنیم. چگونه می‌توانیم با همکاری یکدیگر از این بنیاد و سایر مؤسسات نیکوکاری حمایت کنیم تا زندگی اجتماعی انسان‌های کم‌برخوردار متحول شود. این سؤال به ما یادآوری می‌کند که در دنیای امروز، نیاز به همبستگی و همکاری بیشتر از همیشه احساس می‌شود.

دولت آبادی همچنین بر لزوم برگزاری مصاحبه‌ها و گفت‌وگوها با پزشکان و دیگر افراد فعال در این حوزه تأکید می‌کند. این گفتگوها می‌تواند به شکل‌گیری یک روایت غنی و آموزنده کمک کند، روایتی که برای تمام جامعه ارزشمند خواهد بود. او معتقد است که با جمع‌آوری این تجربیات و انعکاس آن‌ها در قالب نوشته‌های مختلف، می‌توانیم نه تنها به انتقال دانش پزشکی بپردازیم، بلکه جوامع را به شناخت بهتر از خود و دیگران سوق دهیم.

گزارشی از مراسم تکریم دو تن از پیشگامان کاشت حلزون شنوایی در ایران

شب عاشقان بیدل چه شبی دراز باشد

وی به نقش این روش در بهبود کیفیت زندگی بیماران مبتلا به مشکلات شنوایی اشاره کرد و از پیشرفت‌های اخیر در این حوزه و همکاری تیمی پزشکان و پژوهشگران برای دستیابی به نتایج مثبت یاد کرد.

سپس، دکتر احمد دانشی در سخنرانی خود بر ضرورت آموزش و آگاهی‌رسانی در جامعه درباره مشکلات شنوایی و راه‌های درمان آن تأکید کرد. وی تجربیات خود در این زمینه را با حضار به اشتراک گذاشت و از تعامل مؤثر با سایر پزشکان و کادر درمانی برای بهبود نتایج بالینی بیماران سخن گفت.

در حاشیه هشتمین کنگره بین‌المللی انجمن رایولوژی ایران، مراسمی باشکوه به منظور تقدیر از دو تن از پیشگامان کاشت حلزون شنوایی در کشور، دکتر محمد فرهادی و دکتر احمد دانشی، برگزار شد. این مراسم با حضور دکتر صادق نیت، مشاور وزیر بهداشت و مدیرکل حوزه وزارتی، دکتر قاضی‌زاده هاشمی، وزیر پیشین بهداشت، دکتر توکلی، سرپرست دانشگاه علوم پزشکی ایران، و جمعی از متخصصان برجسته شامل جراحان گوش، حلق و بینی، جراحان پلاستیک و ترمیمی، جراحان مغز و اعصاب، متخصصان چشم و مدیران حوزه سلامت کشور برگزار شد.

در ابتدای مراسم، دکتر محمد فرهادی، چهره ماندگار سال ۱۳۸۹، درباره اهمیت استفاده از تکنیک‌های نوین در کاشت حلزون شنوایی سخن گفت.

وی همچنین اعلام کرد که بنیاد تاکنون به بیش از پنج هزار کودک خدمات ارائه کرده و در تلاش است تا از طریق همکاری با پزشکان و مراکز درمانی، کیفیت زندگی افراد مبتلا به مشکلات شنوایی را بهبود بخشد.

در بخش دیگری از مراسم، دکتر قاضی‌زاده هاشمی، وزیر پیشین بهداشت، رئیس دانشگاه علوم پزشکی ایران، و جمعی از متخصصان و فعالان حوزه سلامت، با ذکر خاطرات و ارج‌گذاری به فعالیت‌های دکتر فرهادی و دکتر دانشی، نقش آنان را در پیشرفت حوزه کاشت حلزون و بهبود زندگی بیماران ستودند.

این مراسم در واقع پاسداشت سال‌ها تلاش و تحقیق این دو پزشک برجسته بود که با ارائه خدمات درمانی پیشرفته، کیفیت زندگی بیماران با مشکلات شنوایی را به طور چشمگیری ارتقا داده‌اند.

در ادامه، دکتر محمد اجل‌لوئیان، مدیرعامل بنیاد خیریه شنوایی «بخشش»، ضمن تقدیر از دو استاد پیشکسوت یاد شده به معرفی بنیاد «بخشش» پرداخت و توضیح داد: این نهاد با هدف حمایت از افراد نیازمند و ارائه خدمات درمانی به بیماران دارای مشکلات شنوایی تأسیس شده است.

وی به فعالیت‌های بنیاد در زمینه تأمین هزینه‌های درمان، تهیه تجهیزات شنوایی، و برگزاری برنامه‌های آموزشی برای بیماران و خانواده‌هایشان اشاره کرد. دکتر اجل‌لوئیان با تأکید بر ساده‌سازی فرآیندهای درمانی، گفت: «یکی از اولویت‌های ما این بود که فرآیندها را سریع و شفاف کنیم، به‌ویژه برای بیماران نیازمند. بنیاد بخشش از آغاز فعالیت خود، با همکاری مراکز کاشت حلزون در سراسر کشور، به‌صورت بی‌سروصدا به معرفی‌شدگان از سوی پزشکان کمک کرده است.» از سال ۹۵ تاکنون، هیچ کودکی به دلیل مشکلات مالی از درمان محروم نمانده است.

تعامل بنیاد خیریه شنوایی بخشی شفا «بخشش» با صدا و سیما در روز جهانی معلولان

دکتر سعیدی در برنامه زنده تلویزیونی «مادر و کودک» به اهمیت تشخیص زودهنگام مشکلات شنوایی در نوزادان و نقش کاشت حلزون شنوایی در بهبود کیفیت زندگی کودکان با مشکلات شنوایی اشاره کرد.

وی تأکید داشت که بنیاد بخشش با فراهم کردن تسهیلات لازم، گام‌های مؤثری در این زمینه برداشته است.

در راستای گرامی‌داشت روز جهانی معلولان و ترویج آگاهی در خصوص مشکلات شنوایی، در همکاری روابط عمومی بنیاد خیریه شنوایی بخشی شفا «بخشش» و شورای سلامت سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران در دو هفته‌ی پایانی ماه آذر، اقدام به تولید و پخش برنامه‌های متنوع تلویزیونی کرد.

این برنامه‌های تلویزیونی با حضور پزشکان متخصصان برجسته در حوزه گوش، حلق و بینی و کاشت حلزون شنوایی، انجام شد که به معرفی فعالیت‌های این بنیاد در عرصه حمایت از افراد مبتلا به مشکلات شنوایی و ارتقاء کیفیت زندگی آنان پرداخته‌اند.

در این برنامه‌ها که بیشتر به صورت زنده پخش شد، تعدادی از پزشکان و متخصصان برجسته، از جمله خانم دکتر سعیدی، خانم دکتر رادفر، دکتر پدرام برقی، دکتر سعید مروتی و دکتر محمد اجل‌لوئیان، به تشریح فعالیت‌های بنیاد «بخشش» پرداختند و نقش این نهاد در بهبود وضعیت شنوایی بیماران را مورد توجه قرار دادند.

دکتر رادفر نیز در همان برنامه به موضوعات مشابه پرداخت و خاطرنشان کرد که این بنیاد با هدف حمایت از خانواده‌های نیازمند، فرآیند کاشت حلزون را برای افراد فاقد توان مالی تسهیل کرده است.

وی به همکاری‌های نزدیک بنیاد بخشش با پزشکان و مراکز درمانی اشاره کرد و گفت: «ما همواره در تلاش هستیم تا هیچ کودکی به دلیل مشکلات مالی از دریافت درمان محروم نشود».

دکتر پدرام برقی در برنامه «حال خوب» نیز درباره تجارب موفق خود در زمینه کاشت حلزون شنوایی صحبت کرد و از اهمیت اقدامات پیشگیرانه و آموزشی در این حوزه گفت.

وی نقش آموزش خانواده‌ها و آگاه‌سازی جامعه را در پیشگیری از مشکلات شنوایی بسیار مهم ارزیابی کرد. دکتر محمد اجل‌لوئیان، مدیرعامل بنیاد خیریه شنوایی بخشی بخشش نیز در دو برنامه تلویزیونی «ضربان» و «دوربین سلامت»، به معرفی فعالیت‌های بنیاد پرداخت. وی به‌ویژه به حمایت‌های مالی این بنیاد از خانواده‌های کم‌بضاعت برای انجام کاشت حلزون شنوایی و همچنین تهیه تجهیزات پزشکی مورد نیاز اشاره کرد.

دکتر اجل لوئیان گفت: «از زمان تأسیس بنیاد بخشش، این نهاد به طور مستمر در حال کمک به کودکان و خانواده‌های نیازمند است و همواره سعی کرده‌ایم که هیچ کودکی به دلیل مشکل مالی از درمان محروم نماند.» در برنامه «دوربین سلامت»، دکتر اجل لوئیان و دکتر سعید مروتی ضمن بررسی روند درمان بیماران با مشکلات شنوایی، به چالش‌ها و موانعی که این افراد در زندگی روزمره خود با آن‌ها مواجه هستند، پرداختند و از نقش بنیاد «بخشش» در تسهیل روند درمان و کمک به این افراد سخن گفتند.

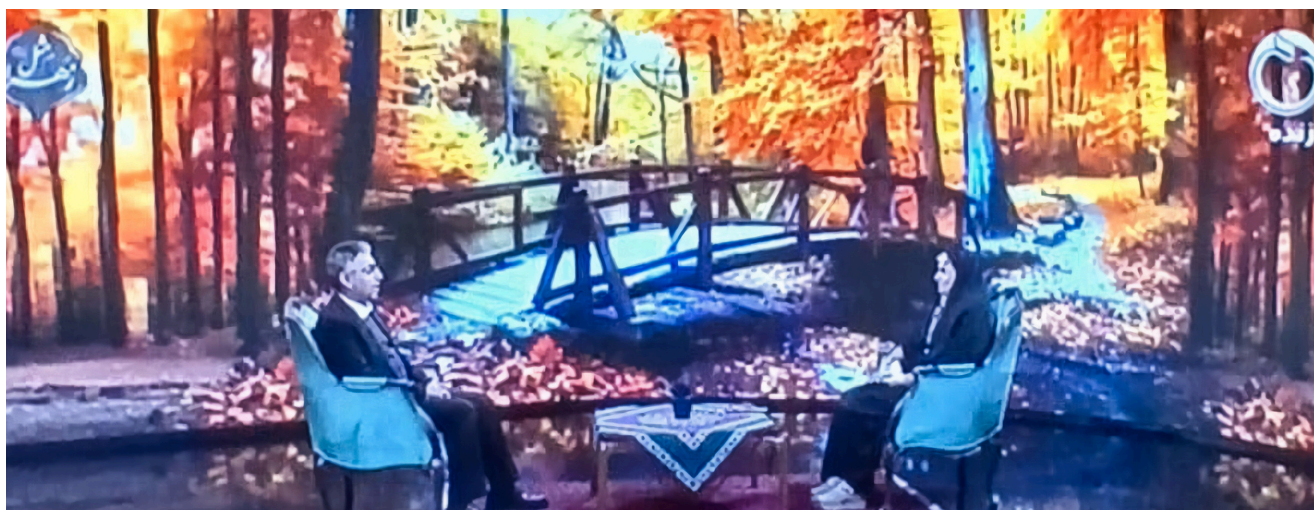

این برنامه‌ها و کلیپ‌های تلویزیونی نه تنها به معرفی خدمات بنیاد بخشش پرداختند، بلکه توجه عموم مردم را به اهمیت درمان به موقع مشکلات شنوایی و حمایت از افرادی که به علت شرایط مالی قادر به دریافت درمان‌های تخصصی نیستند، جلب کردند.

علاوه بر این مجموعه پیام‌های کوتاهی نیز در خصوص مراقبت از شنوایی توسط بنیاد بخشش تهیه و به منظور پخش در قالب زیرنویس در اختیار شبکه سلامت سیما قرار گرفت.

بنیاد خیریه شنوایی «بخشش» با توجه به مأموریت خود در حمایت از بیماران نیازمند، با همراهی پزشکان و کادر درمانی، در تلاش است تا در سطح ملی و بین‌المللی، گامی مؤثر در راستای بهبود وضعیت شنوایی افراد بردارد.

این همکاری با صدا و سیما همچنین نقش مهمی در آگاه‌سازی مردم از امکانات و خدمات بنیاد بخشش داشت و به ارتقاء سطح دانش عمومی در خصوص بیماری‌های شنوایی و درمان‌های نوین در این حوزه کمک کرد.

گفت‌وگو با دکتر سعید مروتی متخصص ژنتیک

ناشنوایی در ایران؛ چالش‌ها و راهکارها از منظر ژنتیک

ناشنوایی یکی از مشکلات شایع و پیچیده‌ای است که می‌تواند در اثر ترکیب عوامل مختلف، زندگی فرد را تحت تأثیر قرار دهد. یکی از جنبه‌های مهم این بیماری، نقش ژنتیک در ایجاد آن است. در حالی که پیشرفت‌های علمی در شناسایی عوامل مؤثر بر ناشنوایی امیدبخش است، هنوز بسیاری از خانواده‌ها در ایران با این مسئله دست به گریبان هستند. برای آشنایی بیشتر با این موضوع، به سراغ دکتر سعید مروتی، متخصص ژنتیک و رئیس کمیته راهبردی ژنتیک بنیاد خیریه شنوایی بخشش رفته‌ایم تا درباره علل ناشنوایی، شیوه‌های پیشگیری و درمان آن از جنبه‌های مختلف گفت‌وگو کنیم:

سوال ابتدایی ما این است که چه میزان از موارد ناشنوایی در ایران ناشی از عوامل ژنتیکی است؟

با توجه به تحقیقات و آمارهای موجود، در ایران حدود ۷۰ درصد از موارد ناشنوایی به دلایل ژنتیکی است. این عدد در مقایسه با بسیاری از کشورهای غربی که میزان ژنتیکی آن در حدود ۵۰ درصد است، کمی بالاتر است. ایران به دلیل شرایط خاص جغرافیایی و شیوع بالای ازدواج‌های فامیلی، به طور قابل توجهی بیشتر در معرض انتقال بیماری‌های ژنتیکی قرار دارد. ازدواج‌های فامیلی نقش مهمی در این زمینه ایفا می‌کنند زیرا این نوع ازدواج‌ها احتمال انتقال ژن‌های معیوب را افزایش می‌دهند.

آیا این بدان معناست که ازدواج‌های فامیلی می‌توانند به طور مستقیم به افزایش موارد ناشنوایی در جامعه کمک کنند؟

بله، دقیقاً. ازدواج‌های فامیلی در ایران پدیده‌ای است که به شدت بر نرخ بیماری‌های ژنتیکی تأثیرگذار است. وقتی افراد در خانواده‌ها از لحاظ ژنتیکی به هم نزدیک می‌شوند، احتمال اینکه ژن‌های معیوب و جهش‌یافته به نسل‌های بعدی منتقل شوند، بالا می‌رود. این نوع انتقال می‌تواند موجب بروز بیماری‌های مختلف از جمله ناشنوایی در کودکان شود. مشکل این است که اغلب خانواده‌ها از خطرات ژنتیکی آگاه نیستند و تا زمان بروز مشکل، متوجه آسیب‌های آن نمی‌شوند. بنابراین، آگاهی‌بخشی و مشاوره‌های ژنتیکی قبل از بارداری بسیار ضروری است.

ناشنوایی تنها از طریق ژنتیک منتقل نمی‌شود، آیا عوامل محیطی هم در این زمینه نقش دارند؟
 درست است که بیش از ۷۰ درصد موارد ناشنوایی به ژنتیک مربوط می‌شود، اما نمی‌توان نقش عوامل محیطی و فاکتورهای مختلف را نادیده گرفت. به طور مثال، عواملی مانند عفونت‌های دوران بارداری، مصرف برخی داروها در دوران بارداری، مشکلات در دوران نوزادی مانند زردی شدید یا نارس بودن، می‌توانند موجب آسیب شنوایی شوند. همچنین، در موارد نادری، عوامل محیطی مانند آلودگی صوتی یا عفونت‌های ویروسی و باکتریایی در دوران کودکی می‌توانند به شنوایی فرد آسیب برسانند. این نشان می‌دهد که ناشنوایی یک بیماری چندعاملی است که ترکیبی از عوامل ژنتیکی و محیطی می‌تواند آن را ایجاد کند.

پس می‌توان گفت که تشخیص زودهنگام ناشنوایی و پیگیری مناسب در جلوگیری از پیشرفت این مشکل تأثیر زیادی دارد؟

قطعاً. هر چه سریع‌تر ناشنوایی در کودک شناسایی شود، می‌توان اقدامات درمانی مؤثرتری انجام داد. به طور مثال، اگر کودک در سنین اولیه زندگی از مشکل شنوایی رنج ببرد و این مشکل به موقع تشخیص داده نشود، فرایند تکامل گفتاری و زبانی او تحت تأثیر قرار می‌گیرد و در بسیاری از موارد این آسیب به صورت دائمی خواهد بود. به همین دلیل، غربالگری شنوایی نوزادان از همان ابتدای تولد از اهمیت بالایی برخوردار است. در صورت شناسایی زودهنگام ناشنوایی، امکان شیوه‌های درمانی مانند کاشت حلزونی یا استفاده از سمعک فراهم می‌شود که می‌تواند به کودک کمک کند تا به طور طبیعی به رشد گفتاری و زبانی خود ادامه دهد.

در ایران وضعیت درمان ناشنوایی چگونه است؟ آیا خانواده‌ها به درمان‌های لازم دسترسی دارند؟
 خوشبختانه در سال‌های اخیر، ایران پیشرفت‌های خوبی در زمینه درمان ناشنوایی داشته است. یکی از مهم‌ترین دستاوردها، انجام غربالگری شنوایی در نوزادان است که به محض تولد انجام می‌شود و امکان شناسایی زودهنگام ناشنوایی را فراهم می‌کند. درمان‌های نوین مانند کاشت حلزونی به‌ویژه در مراکز درمانی بزرگ کشور در دسترس هستند. علاوه بر این، حمایت‌های مالی از سوی دولت و برخی سازمان‌های خیریه برای پوشش هزینه‌های درمان نیز وجود دارد. این حمایت‌ها باعث شده است که خانواده‌ها دغدغه کمتری در زمینه هزینه‌های درمانی داشته باشند. با این حال، در برخی موارد، مشکلات مالی می‌تواند مانعی برای دسترسی به درمان‌های کامل باشد. در این زمینه، بنیادهای خیریه‌ای مانند بنیاد بخشش نقش مهمی در کمک به این کودکان ایفا می‌کنند.

بنیاد بخشش یکی از این سازمان‌ها است که در زمینه درمان کودکان ناشنوا فعالیت می‌کند. این بنیاد چگونه به خانواده‌ها کمک می‌کند؟

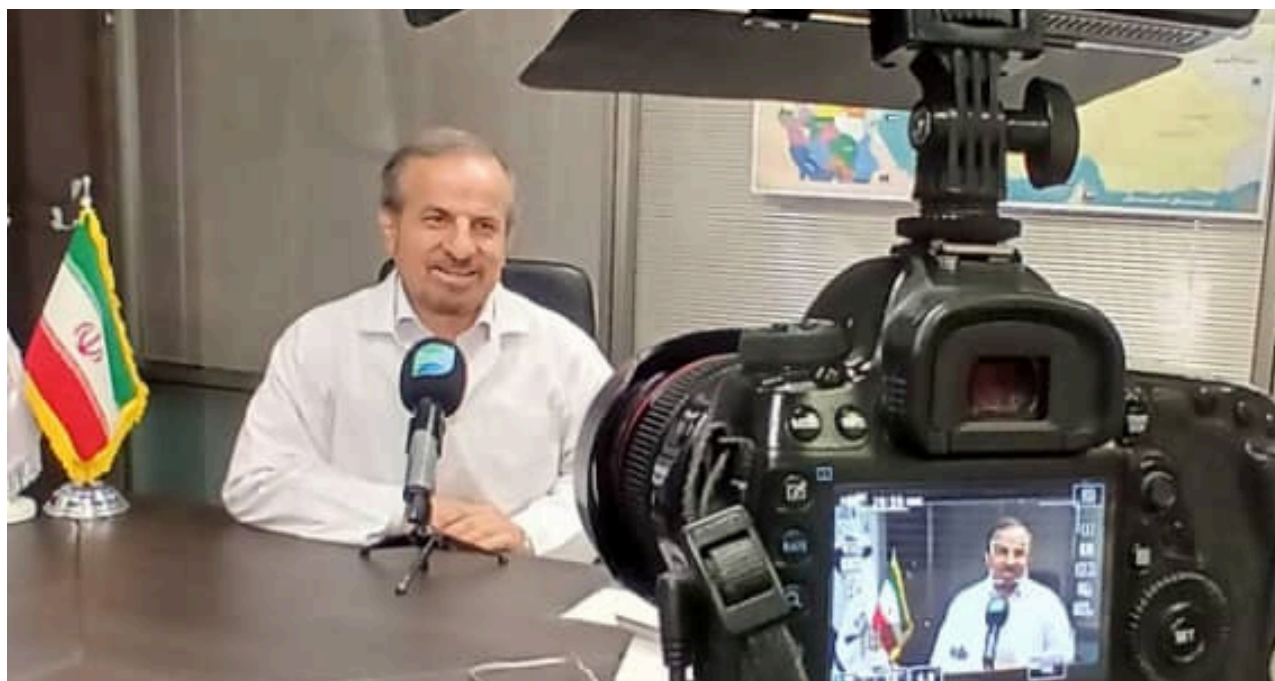
بنیاد بخشش از مؤسسات خیریه‌ای است که در زمینه درمان کودکان ناشنوا و حمایت از خانواده‌ها در این مسیر فعالیت دارد. این بنیاد به‌ویژه در زمینه تأمین هزینه‌های کاشت حلزونی و آزمایشات ژنتیکی کودکان ناشنوا فعال است. بسیاری از خانواده‌ها به دلیل مشکلات مالی قادر به تأمین هزینه‌های بالای درمان نیستند و بنیاد بخشش در این راستا با کمک‌های مالی خود، مسیر درمان را برای این کودکان هموار می‌کند. علاوه بر کمک‌های مالی، بنیاد بخشش در زمینه مشاوره ژنتیکی نیز فعالیت دارد و به خانواده‌ها در شناسایی علت ژنتیکی ناشنوایی و ارائه راهکارهای پیشگیری کمک می‌کند.

آقای دکتر، آیا شما می‌توانید توضیح دهید که مشاوره ژنتیکی چگونه به خانواده‌ها کمک می‌کند تا از تولد کودک ناشنوا جلوگیری کنند؟

مشاوره ژنتیکی یک فرایند مهم در پیشگیری از تولد کودکان ناشنوا است. وقتی یک کودک ناشنوا به مراکز درمانی مراجعه می‌کند، مشاوره ژنتیکی می‌تواند به شناسایی علت دقیق ناشنوایی کمک کند. اگر علت ناشنوایی ژنتیکی باشد، از طریق آزمایش‌های ژنتیکی می‌توان به شناسایی جهش‌های ژنتیکی که باعث بروز این مشکل می‌شوند پرداخت. سپس با توجه به این اطلاعات، خانواده‌ها می‌توانند تصمیمات آگاهانه‌تری در مورد بارداری‌های آینده بگیرند. در برخی موارد، از طریق انجام آزمایشات پیش از بارداری می‌توان از انتقال بیماری‌های ژنتیکی و ناشنوایی جلوگیری کرد.

آزمایشات ژنتیکی برای شناسایی عوامل ژنتیکی ناشنوایی به چه شکل انجام می‌شود؟ آیا این آزمایشات هزینه‌بر هستند؟

آزمایش‌های ژنتیکی شامل آزمایشاتی هستند که می‌توانند جهش‌های ژنتیکی خاصی را که مسئول بروز ناشنوایی هستند شناسایی کنند. این آزمایشات معمولاً از طریق خون یا نمونه‌های سلولی انجام می‌شود. اگر در یک خانواده ناشنوایی ژنتیکی شناسایی شود، این آزمایشات می‌توانند به شناسایی خطر ابتلا به ناشنوایی در فرزندان آینده کمک کنند. در زمینه هزینه‌ها، باید گفت که این آزمایشات ممکن است هزینه‌بر باشند، اما، خوشبختانه بنیادهای خیریه مانند بنیاد بخشش و برخی دیگر از سازمان‌های اجتماعی، هزینه‌های این آزمایشات را برای خانواده‌ها تأمین می‌کنند تا دسترسی به این خدمات برای همه خانواده‌ها ممکن باشد.

آیا شما فکر می‌کنید که پیشگیری از تولد کودکان ناشنوا در آینده واقعاً ممکن است؟

بله، با توجه به پیشرفت‌های علمی و پزشکی در زمینه ژنتیک، پیشگیری از تولد کودکان ناشنوا کاملاً ممکن است. آزمایشات ژنتیکی و مشاوره‌های پیش از بارداری به خانواده‌ها این امکان را می‌دهند که از خطرات ژنتیکی آگاه شوند و از آن جلوگیری کنند. همچنین، آگاهی‌بخشی در جامعه و انجام غربالگری‌های شنوایی برای نوزادان کمک می‌کند تا مشکلات شنوایی به موقع شناسایی شوند و از بروز عواقب جدی‌تر جلوگیری شود. به طور قطع، با پیشرفت‌های علمی در زمینه ژنتیک و درمان‌های نوین، می‌توان امیدوار بود که در آینده‌های نزدیک، بسیاری از مشکلات شنوایی قابل پیشگیری و درمان باشند. آزمایشات ژنتیکی که اکنون در دسترس هستند، می‌توانند بسیاری از بیماری‌های ژنتیکی و جهش‌های مسئول ناشنوایی را شناسایی کنند. همچنین، درمان‌های نوینی مانند کاشت حلزونی، سمعک‌های پیشرفته و درمان‌های سلولی می‌توانند به بازگشت شنوایی افراد کمک کنند.

امیدواریم که با گسترش آگاهی‌ها و دسترسی بیشتر به خدمات درمانی، میزان ناشنوایی در کشور کاهش یابد و کودکان بیشتری بتوانند به طور طبیعی و بدون مشکل به زندگی خود ادامه دهند. در آینده ممکن است حتی پیشگیری از ناشنوایی در قالب روش‌های ژنتیکی پیشرفته به جایی برسد که بتوان با استفاده از فناوری‌های جدید از بروز آن جلوگیری کرد. به همین دلیل، پیشرفت در این زمینه‌ها می‌تواند کیفیت زندگی بسیاری از افراد را بهبود بخشد.

در نهایت، چه توصیه‌ای برای خانواده‌هایی که ممکن است در معرض این مشکلات قرار داشته باشند دارید؟ توصیه من به خانواده‌ها این است که قبل از بارداری یا در مراحل اولیه فرزندآوری، مشاوره ژنتیکی دریافت کنند. این کار می‌تواند به آن‌ها کمک کند تا از خطرات احتمالی آگاه شوند و تصمیمات آگاهانه‌تری در مورد آینده فرزند خود بگیرند. همچنین، خانواده‌ها باید از اهمیت غربالگری شنوایی نوزادان در روزهای اول تولد آگاه باشند. شناسایی زودهنگام مشکلات شنوایی می‌تواند بسیاری از چالش‌ها را پیش از آنکه تبدیل به مشکلات جدی شوند، حل کند. به علاوه، خانواده‌ها باید بدانند که این فرآیندها، از مشاوره‌های ژنتیکی گرفته تا درمان‌های مختلف، هزینه‌هایی دارند؛ اما با وجود حمایت‌های دولتی و سازمان‌های خیریه، این خدمات برای بسیاری از خانواده‌های کم‌برخوردار و نیازمند قابل دسترسی است.

آیا فکر می‌کنید که آموزش و آگاهی‌رسانی می‌تواند در کاهش موارد ناشنوایی مؤثر باشد؟

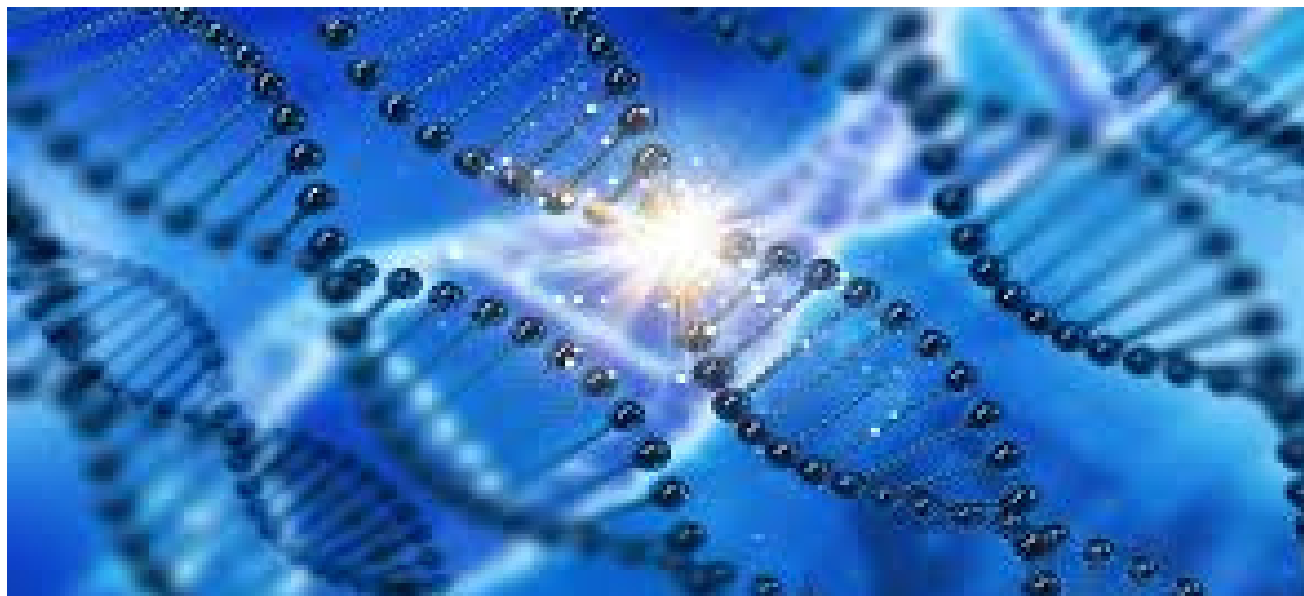
قطعاً. آگاهی‌رسانی در جامعه می‌تواند نقش بسیار مهمی در پیشگیری از ناشنوایی و بهبود وضعیت کودکان مبتلا به این مشکل داشته باشد. به عنوان مثال، آگاه کردن والدین در مورد خطرات ازدواج‌های فامیلی، تأثیرات محیطی و بیماری‌های دوران بارداری می‌تواند به پیشگیری از تولد کودکان ناشنوا کمک کند. همچنین، آموزش‌های صحیح در مورد غربالگری‌های شنوایی و اهمیت تشخیص زودهنگام می‌تواند به جلوگیری از بروز عوارض غیرقابل جبران کمک کند.

این آگاهی‌بخشی باید به طور ویژه از دوران نوجوانی و پیش از ازدواج آغاز شود تا زوج‌ها بدانند که چگونه می‌توانند از خطرات ژنتیکی پیشگیری کنند. مراکز بهداشتی و درمانی باید در این زمینه‌ها آموزش‌های گسترده‌ای را به مردم ارائه دهند تا از بروز بیماری‌های ناشی از ازدواج‌های فامیلی یا سایر عوامل جلوگیری شود.

در نهایت، برای خانواده‌ها و زوج‌هایی که می‌خواهند از سلامت ژنتیکی فرزند خود اطمینان حاصل کنند، چه توصیه‌ای دارید؟

توصیه من به این خانواده‌ها این است که با انجام مشاوره‌های ژنتیکی و آزمایش‌های پیش از بارداری، اطلاعات لازم را در اختیار داشته باشند تا بتوانند بهترین تصمیم را برای سلامت خود و فرزندشان بگیرند. در صورتی که ژن‌های معیوب شناسایی شوند، این مشاوره‌ها می‌توانند به زوج‌ها کمک کنند تا تصمیماتی آگاهانه در مورد بارداری‌های آینده اتخاذ کنند. همچنین، خانواده‌ها باید به غربالگری‌های شنوایی نوزادان توجه ویژه داشته باشند، زیرا تشخیص زودهنگام ناشنوایی می‌تواند به درمان‌های مؤثر منجر شود و آینده بهتری برای کودک فراهم کند.

در نهایت، با همکاری بین پزشکان، متخصصان ژنتیک، مراکز درمانی و سازمان‌های خیریه، می‌توان گامی مؤثر در جهت کاهش موارد ناشنوایی برداشت و به کودکان مبتلا به این مشکل کمک کرد تا به یک زندگی بهتر دست یابند.

بازگشت شنوایی با سلول‌های بنیادی؛ نوآوری‌های درمانی برای ناشنوایی و کم‌شنوایی

عضو کمیته پزشکان بنیاد خیریه شنوایی بخشش

سلول‌های بنیادی: راهکاری برای بازسازی شنوایی
سلول‌های بنیادی، به دلیل قابلیت تبدیل به انواع مختلف سلول‌ها در بدن، به عنوان یکی از رویکردهای نویدبخش برای درمان ناشنوایی مطرح شده اند.

در دنیای پزشکی، درمان ناشنوایی همواره به عنوان یکی از چالش‌های اصلی مطرح بوده است. سیستم شنوایی انسان، شامل بخش‌های مختلفی از گوش خارجی، میانی و داخلی است که با هماهنگی پیچیده‌ای اصوات را به سیگنال‌های عصبی تبدیل می‌کند. در دهه‌های اخیر، بیشتر مشکلات مرتبط با گوش میانی، نظیر پارگی پرده گوش یا عفونت‌های گوش، قابل درمان شده‌اند. اما اختلالات گوش داخلی که شامل سلول‌های مویی حلزون شنوایی است، همچنان از بزرگترین معضلات علم شنوایی شناسی به شمار می‌آید.

این سلول‌ها، مسئول تبدیل صدا به پیام‌های عصبی هستند، اما در صورت آسیب، توانایی بازسازی و ترمیم ندارند. از دست رفتن این سلول‌ها به دلایلی همچون افزایش سن، قرار گرفتن در محیط‌های پر سر و صدا یا استفاده از داروهای سمی برای گوش، منجر به ناشنوایی یا کم‌شنوایی غیرقابل بازگشت می‌شود. اکنون، با پیشرفت فناوری‌های نوین پزشکی، امید به احیای این سلول‌ها از طریق سلول‌های بنیادی و ژن‌درمانی افزایش یافته است. دکتر «علی کوهی» در گفت‌وگو با آوای بخشش به تحقیقات در زمینه سلول‌های بنیادی پرداخته است. متن زیر حاصل این گفت‌وگو است:

تحقیقات نشان داده است که این سلول‌ها می‌توانند در شرایط خاص، به سلول‌های مویی شنوایی تبدیل شوند. تاکنون مطالعات گسترده‌ای بر روی حیوانات انجام شده است که سلول‌های بنیادی به درون حلزون شنوایی تزریق و به رشد سلول‌های جدید کمک کرده‌اند.

اما؛ این تحقیقات هنوز در مراحل آزمایشگاهی است و برای دستیابی به درمان‌های موثر در انسان، موانعی وجود دارد. یکی از چالش‌ها، کنترل دقیق رشد سلول‌های بنیادی است، زیرا گاهی این سلول‌ها به بافت‌های ناخواسته یا حتی تومور تبدیل می‌شوند.

به همین دلیل، استفاده از سلول‌های بنیادی برای بازسازی شنوایی، هنوز نیازمند تحقیقات گسترده و مطالعات بالینی طولانی مدت است. اگر این تکنیک به بلوغ برسد، به نقطه عطفی در درمان ناشنوایی تبدیل می‌شود و حتی جایگزین کاشت حلزون می‌شود.

کاشت حلزون بیشتر برای کودکانی که از بدو تولد ناشنوا هستند، توصیه می‌شود. بهترین زمان برای انجام این عمل، زیر چهار سالگی است، زیرا مغز در این سنین توانایی بیشتری برای یادگیری و پردازش صدا دارد. با این حال، برای بزرگسالانی که به دلایل مختلف شنوایی خود را از دست داده‌اند، نیز این عمل قابل انجام است و محدودیت سنی ندارد.

تأثیر فناوری بر زندگی بیماران کاشت حلزون

پیشرفت فناوری، امکانات جدیدی را برای بیماران دارای کاشت حلزون فراهم کرده است. دستگاه‌های کاشت حلزون مدرن به بلوتوث مجهز هستند و به راحتی به گوشی‌های هوشمند و سایر وسایل الکترونیکی متصل می‌شوند. این ویژگی، کیفیت زندگی بیماران را به طور چشمگیری بهبود می‌بخشد. با این حال، بیماران باید از استفاده طولانی مدت از هدفون‌های با صدای بلند خودداری کنند، زیرا این امر به سایر بخش‌های گوش آسیب می‌رساند. همچنین، مراقبت مناسب از دستگاه و مراجعه منظم به متخصصان، از جمله موارد ضروری برای حفظ عملکرد بهینه کاشت حلزون است.

کاشت حلزون شنوایی: راه حل موجود برای ناشنوایی

تا زمان دستیابی به درمان‌های جدید، کاشت حلزون شنوایی همچنان بهترین گزینه برای افرادی است که از ناشنوایی رنج می‌برند. این تکنیک، سیگنال‌های صوتی را به صورت الکتریکی به مغز ارسال می‌کند و به افراد امکان شنیدن دوباره را می‌دهد.

ژن درمانی: راهی برای اصلاح نقص‌های ژنتیکی

علاوه بر سلول‌های بنیادی، ژن درمانی نیز به عنوان راهکاری نویدبخش برای درمان ناشنوایی مطرح است. بسیاری از اختلالات شنوایی ناشی از جهش‌های ژنتیکی هستند که عملکرد سلول‌های شنوایی را مختل می‌کنند. در این روش، با استفاده از تکنیک‌های پیشرفته، ژن‌های معیوب شناسایی و اصلاح می‌شوند یا ژن‌های جدیدی که توانایی بازسازی سلول‌های مویی را دارند، وارد بدن می‌شوند.

برای مثال، در برخی جانداران، توانایی بازسازی سلول‌های شنوایی حتی پس از تولد وجود دارد. دانشمندان با مطالعه این جانداران در تلاش هستند ژن‌هایی را که مسئول این بازسازی هستند شناسایی و در انسان فعال کنند. این روش می‌تواند به طور بالقوه ساختارهای شنوایی از بین رفته را دوباره ایجاد کند.

با این حال، ژن درمانی نیز چالش‌های خاص خود را دارد. از جمله خطرات احتمالی این روش، ایجاد تغییرات ناخواسته در سایر بخش‌های ژنوم است که ممکن است عوارض غیرقابل پیش بینی داشته باشد.

پیشرفت‌ها و محدودیت‌های کنونی

اگرچه فناوری‌های سلول‌های بنیادی و ژن درمانی امیدهای زیادی ایجاد کرده‌اند، هنوز درمان تاییدشده‌ای برای بازسازی شنوایی در انسان وجود ندارد. بیشتر تحقیقات فعلی در مراحل حیوانی و آزمایشگاهی قرار دارند.

ازسوی دیگر، هزینه‌های بالای این فناوری‌ها و زمان بر بودن مراحل توسعه آنها، از دیگر موانع اصلی به شمار می‌آید.

در ایران نیز تحقیقات متعددی در حوزه سلول‌های بنیادی و ژن درمانی انجام شده است. با این حال، این تحقیقات عمدتاً در مراحل آزمایشگاهی قرار دارند و برای ورود به فاز انسانی نیازمند حمایت‌های گسترده‌تری هستند.

چشم انداز آینده و اهمیت آگاهی‌رسانی

سازمان‌هایی مانند بنیادخیریه شنوایی شفا «بخشش»، نقش مهمی در حمایت از بیماران ناشنوا و کم‌شنوا ایفا می‌کنند. این بنیادها با ارائه خدمات مشاوره، تأمین هزینه‌های کاشت حلزون، و آگاهی‌رسانی به جامعه، مسیر درمانی بهتری را برای این بیماران فراهم می‌کنند.

آگاهی‌بخشی به خانواده‌ها در مورد اهمیت تشخیص و درمان زودهنگام ناشنوایی، می‌تواند نقش کلیدی در موفقیت درمان ایفا کند. همچنین، حمایت از تحقیقات علمی در حوزه سلول‌های بنیادی و ژن‌درمانی، می‌تواند زمینه ساز پیشرفت‌های قابل توجهی در درمان ناشنوایی باشد.

گذار از مرحله تحقیقاتی به بالینی

درمان ناشنوایی از طریق فناوری‌های نوینی مانند سلول‌های بنیادی و ژن درمانی، در حال گذار از مرحله تحقیقاتی به بالینی است. اگرچه این مسیر چالش‌های زیادی دارد، اما امید می‌رود که در آینده‌ای نه چندان دور، این روش‌ها به درمان‌های قابل اعتماد و موثر تبدیل شوند. در حال حاضر، کاشت حلزون بهترین گزینه موجود برای بازگرداندن شنوایی به افراد ناشنوا است که موسساتی همچون بخشش به خوبی به این رسالت می‌پردازند.

سرمایه‌گذاری در تحقیقات، آموزش عمومی، و حمایت از بیمارانی که به این روش‌های درمانی نیاز دارند، گامی موثر در جهت بهبود کیفیت زندگی افراد کم‌شنوا و ناشنوا خواهد بود.

«بخشش» قطعه‌ای از بهشت

سعید اسکندری

زندگی به همین آسانی می‌گذرد، ابرهای آسمان زندگی گاه به گاه می‌بارند، گاه صاف و گاهی بدون ابر، هر جور که باشیم می‌گذرد، روزها را دریابیم، رؤیاهایمان را هرگز به فراموشی نسپاریم حتی اگر بدانیم غیرممکن‌اند نمی‌توانیم بی‌خیال رؤیاهایمان شویم، چرا که نمی‌دانیم چه قدر به آنها نزدیک یا از آنها دوریم. روزی غیرممکن‌ها ممکن خواهند شد، کافی است که بخواهیم ماهرانه زندگی کنیم، قدرتمند و پُرتوان، کافی است که عاشقانه، سرزنده و شیداگونه مسیر را پیمائیم. خودمان را برای تغییر و تبدیل به هر آن چه بهترین است مهیا سازیم، تا خالق زیبایی‌ها شویم. زندگی مشکلی نیست که حل شود، واقعیتی است که باید به تجربه درآید. زندگی پیدایش خودمان نیست، بلکه آفریده خودمان است و رؤیاهایمان بال‌هائی‌اند که فرصت لمس کردن آسمان‌ها را به ما خواهند داد. ای کاش از امروز در شهر خیرات کنند؛ دل خوش و خوش دلی را، ای کاش از امروز در شهر با هرنفس، ریه‌هایمان پر شود از عشق و امید و عاشقانگی. ای کاش هر روز عرصه زمین پر شود از کیمیای بخشندگی و پهنه زمان سرشار شود از شور سرزندگی. نخستین باری که عزیز فرهیخته‌ای بشارتم داد که «بنا داریم بهشتی بنا کنیم برای نفس تازه کردن از پس سال‌ها اداری کاری‌های مرارت زا و پرسه زدن‌های ملالت بار در کوچه پس کوچه‌ها و دالان‌های دیوانسالاری کسالت‌خیز»، با خود گفتم شاید این هم فریب نفس باشد! و سوالی ذهن مشوشم را مشغول ساخت که «مگر بهشت را انسان بنا می‌کند»؟!

آن نازنین رفیق مرا شایسته حضور در این بهشت آرمانی یافته بود و من مردد و حیران از پاسخ این سوال که: «مگر نه این است که بهشت را خدا بنا می‌کند»؟!

با دلهره‌ای ناشی از دلواپسی‌های مبهم و البته توکلی از سر امید و صدق تسلیم شدم تا برای پاسخ به ندای درون متلاطم و ارضای وجدان متوهم، دو روزی را در هفته به انجام امور مقدماتی، اداری و سازمانی و ثبت حقوقی تشکیلاتی نیک محورانه به منظور احیای حیس شنوایی و نعمت سخن گفتن ولی نعمتان و محرومان محروم از این دو نعمت اختصاص دهم.

به لطف خدای رحیم و مدد فرشتگان زمین، ساز و کار آن بهشت برین و آن جنت نعیم فراهم آمد و مرارت‌ها، سختی‌ها و دشواری‌ها در مسیر تثبیت و تحکیم این «سراچه وزین» و این «آوا سرای کریم»، همچون شربت «احلی من العسل» مقدر آمد و بنای عشق و خدمت استوار گشت.

«بخشش» نام لطیفی بود که بر این سرای نیک نهاده شد که نامگذاری آن نیز حکایت غریبی است که روایت و توصیف آن رخداد شگفت هم وقتی و مجالی دگر می‌طلبید!

حضور حداقلی نیز که بدو قرارمان بود، به تمامی ایام هفته و حتی تمامی لحظات و آنات زندگی‌ام تقدیر شد و شک و تردید ساخت بهشت توسط بندگان خدا نیز که ناشی از وسوسه‌های ابلیس درون بود به یقینی مطمئن مبدل شد که:

«آری! بنای بهشت به دست بندگان نیز میسر شود»!

پیامبر عظیم الشان(ص) فرمود: «بنده‌ای از بندگان، شاخه‌ی خاری از سر راه مسلمانی برداشت و اهل بهشت شد».

سالک زاهد و ستاره درخشان آسمان نیکوکاری، حاج آقای نیری که خود نور تابناکی شد بر این عمارت بخشندگی و رکن رکینی بود بر شالوده و بنیان «بخشش» نیز در نشستی صمیمی چنین گفت: «خدمت به خلق، راه بهشت و مغفرت را باز می‌کند به شرط آنکه نیت‌ها خالص باشد».

خدایش رحمت کند که چه زیبا سخنی گفت آن جمال جمیل و آن عزیز رحیل، ولی من باورم این است که «خدمت به بندگان خدا تنها راه بهشت نیست، بلکه خود عین بهشت است»!

با این ترازو و متر و معیار است که «بخشش» را قطعه‌ای از بهشت می‌پنداریم که در گوشه‌ای از این سرزمین تجلی یافته است!

آری! «بخشش» عین بهشت است، آنگاه که کودکی از پس سال‌ها سکوت، آوای زیبای هستی را می‌شنود، گویی صدای خداست که به گوشش نجوا می‌کند!

«بخشش» عین بهشت است، آنگاه که طفلکی معصوم از پس سال‌ها بی‌زبانی، از سر شوق به سخن می‌آید، گویی با خدا تکلم می‌کند!

«بخشش» عین بهشت است، آنگاه که کودکی برای نخستین بار نام بهترین واژه خلقت و خوش‌ترنم‌ترین آهنگ هستی «مادر» را به زبان می‌راند.

«بخشش» عین بهشت است، آنگاه که مادری با نخستین شنیدن کودک دل‌بندش اشک شوق بر گونه‌اش جاری می‌شود، گویی که او خود نخستین شنیدن را تجربه می‌کند.

«بخشش» عین بهشت است آنگاه که پدری دردمند، شنیدن و بیان نخستین گلوآژه‌های دُر‌دانه معصوم خود را به نظاره می‌نشیند، تکرار می‌کند و ندای شکر بر لب دارد همراه با قطرات اشک شوق.

«بخشش» عین بهشت است، آنگاه که فریاد بر می‌آورد: «هیچ انسانی به جهت فقر و تنگدستی نباید از شنیدن آوای زیبای هستی محروم بماند»!

آری! «بخشش» قطعه‌ای است از بهشت در این دیار خاکی.

روایت‌های بی‌صدا، تأثیری بلند

سهم نویسندگان و ادیبان در آگاهی‌بخشی ناشنوایی

ناشنوایی و کم‌شنوایی، از جمله مسائلی هستند که در جامعه امروز کمتر به آن پرداخته می‌شود. این اختلالات شنوایی می‌توانند بر روی زندگی روزمره افراد تأثیر بگذارند و ایجاد چالش‌های قابل توجهی کنند. ادیبان، به عنوان یک ابزار قدرت‌مند برای بیان تجربیات انسان، می‌توانند نقش بسزایی در آگاهی‌بخشی به جامعه در مورد این مسائل ایفا کنند.

نویسندگان بزرگ می‌توانند با استفاده از واژه‌ها، احساسات و تجارب ناشنویان را به تصویر بکشند. به عنوان مثال، رمان‌های بسیاری منتشر شده‌اند که شخصیت‌های ناشنوا یا کم‌شنوا را به تصویر می‌کشند و تلاشی برای بیان واقعیت‌های زندگی این افراد دارند. این داستان‌ها می‌توانند راهی برای درک بهتر قضاوت‌های اجتماعی و چالش‌هایی باشد که این افراد با آن مواجه‌اند.

در تاریخ ادبیات، می‌توان به آثاری اشاره کرد که تأثیر عمیقی بر آگاهی جامعه نسبت به ناشنوایی و کم‌شنوایی گذاشته‌اند. آثار نویسندگان مانند «مارک توین و هارپر لی» در برخی اوقات به موضوعات اجتماعی پرداخته و در جامعه نابرابری‌های جدی را به چالش کشیده‌اند. این نوع منابع نه تنها داستان‌هایی را ارائه می‌دهند که شامل شخصیت‌های دارای اختلال شنوایی هستند، بلکه همچنین پیام‌هایی را در مورد پذیرش و فهم انسان‌ها نسبت به یکدیگر منتقل می‌کنند.

نویسنده‌هایی که به مسأله ناشنوایی در آثار خود می‌پردازند، معمولاً به روش‌هایی مثل توصیف چالش‌های ارتباطی، هیجانات عاطفی و احساس انزوا در شخصیت‌های ناشنوا، تأثیرات عمیق‌تری بر روی خوانندگان می‌گذارند. این نوع توصیف‌ها به خواننده اجازه می‌دهد تا با تجربیات این شخصیت‌ها همدلی کند و درک بهتری از دنیای آنها به دست آورد.

علاوه بر این، ادبیات می‌تواند به عنوان معیاری برای سنجش تغییرات اجتماعی در پذیرش ناشنوایان عمل کند. نوشته‌های نویسندگان معاصر که به موضوعاتی چون توانمندی و حقوق بشر پرداخته‌اند، نشان‌دهنده‌ی تحولی در نگرش جامعه نسبت به این افراد است. به طور مثال، داستان‌هایی که از موفقیت‌های ناشنوایان در جامعه می‌گویند، می‌توانند الهام‌بخش باشند و پیام امید و توانمندی را منتقل کنند.

جالب است که برخی از نویسندگان ناشنوا نیز آثار خود را به روش‌هایی خاص ارائه می‌دهند که چالش‌های خود را از نزدیک نشان دهند. این نویسندگان با بیان تجربیات خود، به آگاهی‌افزایی جامعه و ایجاد فضایی برای گفتگو درباره مشکل ناشنوایی و کم‌شنوایی کمک می‌کنند. آثار آنها به خوانندگان این امکان را می‌دهد که دیدگاه‌های جدیدی نسبت به ناشنوایی پیدا کنند و از پیش‌داوری‌های منفی رهایی یابند.

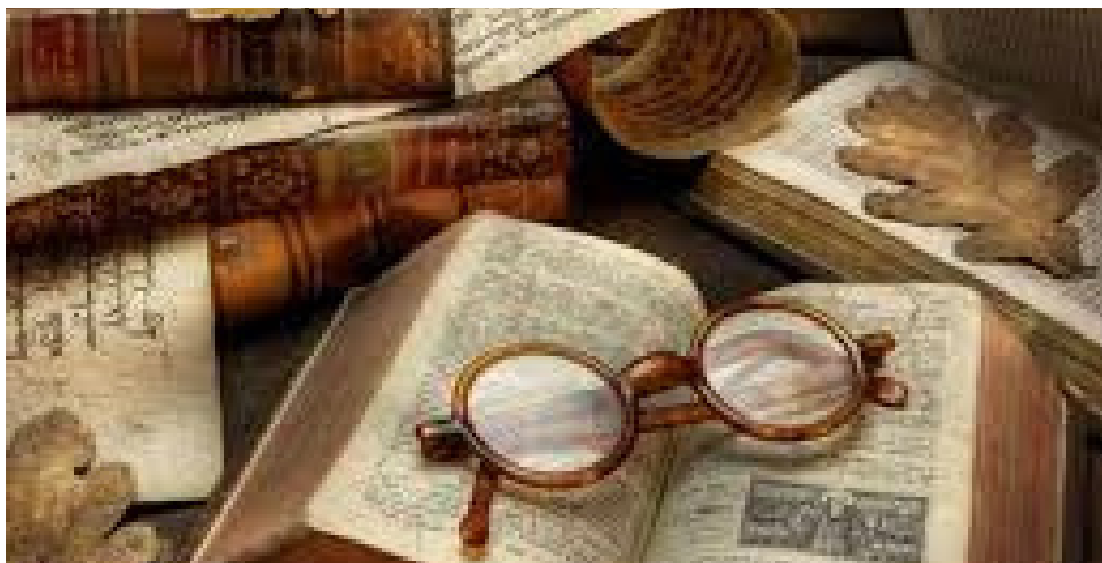
در این راستا، ادبیات تنها ابزاری برای بیان مشکلات و چالش‌ها نیست، بلکه می‌تواند به جایگزینی برای تغییر اجتماعی تبدیل شود. به عنوان نمونه، استفاده از تکنیک‌های نوآورانه مانند داستان‌گویی بدون کلام برای نشان دادن چالش‌های ارتباطی ناشنوایان، می‌تواند خوانندگان را به تفکر درباره این موضوعات سوق دهد.

در نهایت، توجه به مسأله ناشنوایی و کم‌شنوایی در ادبیات، می‌تواند منجر به افزایش آگاهی عمومی و پذیرش بیشتر افراد ناشنوا در جامعه شود. این امر نه تنها به ایجاد فضایی مناسب برای ناشنوایان کمک می‌کند بلکه باعث می‌شود تا نویسندگان به‌عنوان سخنگویان این افراد عمل کنند و صدای آنها را به گوش همگان برسانند.

با توجه به اهمیت این موضوع، ضرورت دارد تا نویسندگان بیشتری به مشکلات ناشنوایان توجه کنند و از توانایی‌های ادبی خود استفاده کنند تا داستان‌هایی تأثیرگذار خلق کنند که به فهم و پذیرش این افراد در جامعه کمک کند. در دنیایی که ارتباطات انسانی اهمیت زیادی دارند، توجه به ناشنوایی و کم‌شنوایی و تلاش برای درک بهتر آن می‌تواند تأثیر شگرفی بر روی روحیه و زندگی جامعه داشته باشد.

توجه نویسندگان به ناشنوایی و تجارب ناشنوایان یکی از موضوعات مهم در ادبیات است. در این زمینه می‌توان به چند نویسنده بزرگ اشاره کرد که در آثارشان به تصویر کشیدن این تجارب پرداخته‌اند:

دوريس لسينگ: در داستان‌هايش به چالش‌های ارتباطی و روانی ناشنویان اشاره کرده و این موضوع را به عنوان یک معمای عمیق انسانی بررسی کرده است.

با توجه به این نویسندگان و آثارشان، می‌توان دریافت که ناشنوایی نه تنها به عنوان یک واقعیت فیزیکی بلکه به عنوان تجربه‌ای انسانی و اجتماعی، در ادبیات مورد توجه و بررسی قرار گرفته است. **مارگارت آتوود:** در رمان‌های آتوود، به موضوعات اجتماعی و انسانی پرداخته می‌شود. او در داستان‌هايش به نوعی از ارتباطات انسانی و تبادل آن‌ها در مواجهه با چالش‌های ناشنوایی و عدم درک اهمیت ارتباطات پرداخته است.

راشل کارسون: در کتاب «سکوت بهار»، کارسون به تأثیرات زیست‌محیطی اشاره می‌کند که می‌تواند با نوعی ناشنوایی نسبت به مشکلات طبیعی همراه باشد. این اثر به دریافت و درک ما از برخی بحران‌های محیطی پرداخته است.

تونی موريسون: در آثار موريسون، مانند «عشق»، توجه خاصی به هویت، صدا و عدم کلام ابراز شده است. او با پردازش روایت‌ها، به ما این امکان را می‌دهد که تجربیات ناشنویان را درک کنیم.

اودری نیفنجر: در رمان «زن مسافر زمان» به شکاف‌های ارتباطی اشاره می‌کند که می‌تواند ناشی از عدم توانایی در شنیدن باشد. این داستان به ابعاد عاطفی ناشنوایی و تأثیر آن بر روابط انسانی می‌پردازد. موضوع ناشنوایی و تجربیات ناشنویان در ادبیات و کتاب‌ها به خوبی منعکس شده است. در زیر به برخی از کتاب‌های مهم در این زمینه اشاره می‌کنیم که به تبیین چالش‌ها، تجارب و فرهنگ ناشنویان می‌پردازند:

«صدای حلزون» نوشته الیزابت توئین:

این کتاب داستان زنی است که به دلیل بیماری‌اش، با چالش‌های ناشنوایی در دنیای اطرافش روبه‌رو می‌شود. او به شناسایی زندگی حلزون‌ها مشغول می‌شود و از طریق این ارتباط غیرکلامی، زیبایی‌های طبیعت را کشف می‌کند. این کتاب به نوعی، اشاره به قدرت مشاهده و درک دنیای طبیعی دارد.

«در جستجوی جان هیو» نوشته بن مارزانو:

این داستان روایت یک جوان ناشنوا است که به دنبال یافتن هویت و ارتباط با جامعه خود است. او در مسیر خود با چالش‌هایی روبه‌رو می‌شود، اما در همین حال، به قدرت دوستی و عشق پی می‌برد و درک بهتری از جامعه اطرافش پیدا می‌کند.

«باغ خاموش؛ تربیت فرزند ناشنوا» موریس و مارتین هندریکس:

این کتاب به والدین کودکان ناشنوا کمک می‌کند تا زندگی و تربیت آن‌ها را به بهترین نحو ممکن پیش ببرند. نویسندگان تجربیات شخصی و نکات کاربردی را در مورد نحوه ارتباط موثر با کودکان ناشنوا به اشتراک می‌گذارند. این کتاب نه تنها برای والدین بلکه برای هر کسی که با ناشنوایی در ارتباط است، مفید است.

«ما صدای شما را می‌شنویم» نوشته کیم لاپیدوس:

این کتاب به بررسی تاریخ، فرهنگ و ارزش‌های جامعه ناشنوایان می‌پردازد و تلاش می‌کند تا صدای این جامعه را به گوش دیگران برساند. این اثر به ترویج درک و شناخت بهتر درباره ناشنوایی و چالش‌های آن کمک می‌کند.

«پژواک های خاموش» نوشته هیلاری کلاوت:

این کتاب داستان‌های کوتاهی از تجربیات واقعی ناشنوایان را روایت می‌کند. هر داستان به نوعی به موضوعات مختلفی چون هویت، عشق، دوستی و چالش‌های ناشنوایی می‌پردازد و به خوانندگان این اجازه را می‌دهد که با دلایل و احساسات ناشنوایان بهتر آشنا شوند.

این کتاب‌ها نه تنها چالش‌ها و تجربیات ناشنوایان را به تصویر می‌کشند، بلکه به ترویج درک و احساسی همدلی نسبت به افراد ناشنوا کمک می‌کنند. در کل، این آثار به ما یادآوری می‌کنند که چگونه ارتباط، هویت و فرهنگ می‌تواند دنیای غنی‌تری را برای همگان بسازد.

بررسی اثرات روانی و اجتماعی کاشت حلزون شنوایی بر کودکان و نقش حمایت خانواده‌ها

شنیدن با دل نه فقط گوش

خانواده‌هایی که نسبت به این موضوع پذیرش و آگاهی دارند، معمولاً فرزندان با اعتمادبه‌نفس بیشتر تربیت می‌کنند. اما، متأسفانه همه خانواده‌ها این رویکرد حمایتی را ندارند.

او توضیح داد: «در برخی موارد، وجود یک کودک ناشنوا باعث تنش‌های خانوادگی شده و حتی به طلاق والدین منجر شده است. پدر و مادرانی که یکدیگر را مقصر این موضوع می‌دانند، نمی‌توانند حمایتگر خوبی برای فرزند خود باشند.

سیما فلک‌افلاکی، کارشناس شنوایی‌شناسی و کارشناس ارشد مشاوره توانبخشی، در گفت‌وگویی به تشریح اثرات روانی کاشت حلزون شنوایی بر کودکان پرداخت و بر اهمیت نقش خانواده‌ها و جامعه در حمایت عاطفی و اجتماعی از این کودکان تأکید کرد.

اثرات روانی جراحی کاشت حلزون شنوایی بر کودکان

جراحی کاشت حلزون، اگرچه می‌تواند به بهبود شنوایی و گفتار کودکان ناشنوا کمک کند، اما اثرات روانی و اجتماعی خاصی را به دنبال دارد. به گفته فلک‌افلاکی، تغییرات خلق‌و‌خو و احساسات کودکان ناشنوای کاشت‌شده، در سنین بالاتر آشکار می‌شود. در کودکی، این تفاوت‌ها کمتر احساس می‌شود، زیرا کودک هنوز به درک کاملی از خود و محیط اطرافش نرسیده است. اما در دوران بلوغ و نوجوانی، به‌ویژه میان دختران، مقایسه خود با همسالان باعث بروز حس خجالت، انزوا و حتی افسردگی می‌شود.

او افزود: «برخی از کودکان کاشت‌شده از اینکه دستگاه شنوایی دارند، خجالت می‌کشند و حتی از برداشتن مقنعه در مدرسه برای دیده نشدن دستگاه خودداری می‌کنند. این در حالی است که بسیاری از این کودکان، برخلاف موفقیت‌های تحصیلی و اجتماعی، همچنان با حس متفاوت بودن دست به گریبان‌اند».

نقش خانواده‌ها در حمایت از کودکان کاشت‌شده

فلک‌افلاکی تأکید کرد که نقش حمایت عاطفی و اجتماعی والدین در کاهش اثرات منفی روانی این جراحی بسیار مهم است.

اما خانواده‌هایی که همدلانه کنار کودک خود می‌ایستند، تأثیر بسیار مثبتی در رشد روانی او دارند. اگرچه دستگاه کاشت حلزون می‌تواند شنوایی را تا حد زیادی بهبود ببخشد، اما، حمایت عاطفی و اجتماعی خانواده است که تعیین می‌کند کودک در آینده چگونه با چالش‌های زندگی روبه‌رو شود.»

چالش‌های آموزشی کودکان کاشت حلزونی شده شنوایی در مدارس

یکی از دغدغه‌های مهم خانواده‌های کودکان کاشت شده، محیط آموزشی آن‌هاست. فلک‌افلاکی اشاره کرد که این کودکان، به‌ویژه در محیط‌های شلوغ مدارس دولتی، با مشکلاتی مانند کاهش درک صدا و تشخیص اصوات روبه‌رو می‌شوند.

او افزود: «مدارس دولتی به دلیل تعداد بالای دانش‌آموزان و کمبود معلم رابط، معمولاً شرایط مناسبی برای این کودکان فراهم نمی‌کنند. برخی مدارس، تنها هفته‌ای یک‌بار معلم رابط برای این کودکان در نظر می‌گیرند که کافی نیست. در این شرایط، خانواده‌ها مجبور به پرداخت هزینه‌های سنگین و ثبت‌نام در مدارس غیرانتفاعی می‌شوند که خدمات بهتری ارائه می‌دهند. این در حالی است که خانواده‌های کم‌بضاعت و کم‌برخوردار به‌ویژه در مناطق محروم، از این امکان بی‌بهره‌اند.»

نقش روان‌شناسان و سیستم آموزشی در حمایت از این کودکان

فلک‌افلاکی بر لزوم حمایت روان‌شناسان و معلمان از کودکان کاشت شده تأکید کرد و گفت: «روان‌شناسان و معلمان نقش مهمی در تقویت روحیه و اعتمادبه‌نفس این کودکان دارند. مدارس باید به نیازهای خاص این کودکان توجه کنند، از جمله نشستن آن‌ها در جلو کلاس یا استفاده از معلمان رابط. همچنین روان‌شناسان و مشاوران تحصیلی باید خانواده‌ها را در مدیریت چالش‌های روانی و اجتماعی این کودکان یاری کنند.»

ضرورت برنامه‌های حمایتی دولتی

با وجود اینکه دولت در زمینه تأمین پروتزهای شنوایی حمایت‌هایی ارائه می‌دهد، اما، برنامه‌های حمایتی در حوزه روان‌شناسی و توان‌بخشی اجتماعی تقریباً وجود ندارد. فلک‌افلاکی تأکید کرد: «بسیاری از کودکان کاشت شده، در نوجوانی دچار افسردگی یا انزوا می‌شوند و حتی اقدام به خودکشی نیز در برخی موارد گزارش شده است. متأسفانه خانواده‌ها اغلب به دلیل کمبود آگاهی، از مراجعه به روان‌شناس خودداری می‌کنند.»

او پیشنهاد داد که دولت و سازمان‌های مرتبط باید برنامه‌های جامع‌تری برای حمایت روانی و اجتماعی این کودکان و خانواده‌های آن‌ها تدوین کنند، همان‌گونه که در زمینه کاشت حلزون اقدامات مثبتی صورت گرفته است.

فلک‌افلاکی در پایان گفت: «حمایت خانواده، معلمان، روان‌شناسان و حتی جامعه از کودکان کاشت شده، نقش حیاتی در کاهش چالش‌های آن‌ها دارد. توجه به این موضوع می‌تواند امید را به زندگی این کودکان بازگرداند و مسیر موفقیت آن‌ها را هموارتر کند.»

زندگی از نگاه یک نیکوکار قصه‌ای از امید و عشق

مسعود مقدم

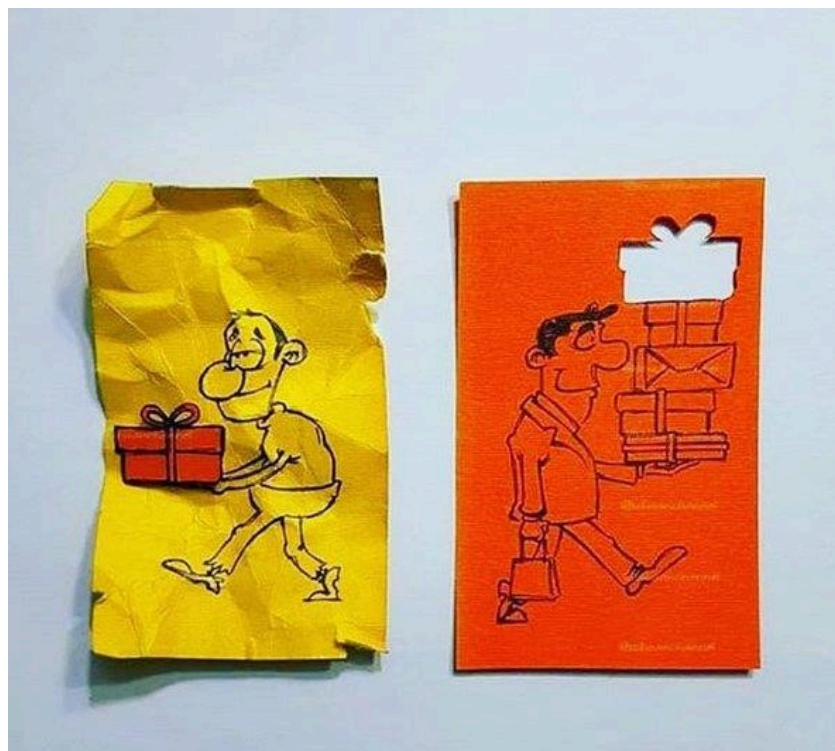

زندگی یک خیر، مثل جریانی از امید و محبت است که در دل انسان‌ها جاری می‌شود. زمانی که به دنیای سلامت و بهبود زندگی بیماران نگاه می‌کنم، یادآوری می‌شود که هر زندگی داستانی منحصر به فرد دارد. من به عنوان یک نیکوکار، نه تنها بیمارستان‌ها و مراکز درمانی را حمایت می‌کنم، بلکه به بهبود کیفیت زندگی افرادی که در سختی و رنج هستند، کمک می‌کنم.

هر روز صبح، وقتی در میان آفتاب طلایی بیدار می‌شوم، با خودم زمزمه می‌کنم: «چگونه امروز می‌توانم زندگی کسی را تغییر دهم؟» این سوال مانند یک چراغ راهنما در زندگی‌ام سو سو می‌کند. وقتی به روستاها می‌روم و با افرادی که نیازمند کمک هستند صحبت می‌کنم، داستان‌های بی‌پایانی از امید و ناامیدی را می‌شنوم. همواره در چشمان آن‌ها نوری از امید می‌بینم، چرا که حتی یک لبخند کوچک هم می‌تواند دنیای پر از غم را به رنگ شادی تغییر دهد.

کمک به دیگران نه تنها یک وظیفه است، بلکه یک نعمت است. من به عنوان یک خیر، تغییرات ماندگاری را در زندگی مردم می‌بینم؛ آن‌ها از نارسایی‌های پزشکی رها می‌شوند و دوباره به زندگی عادی خود باز می‌گردند. وقتی یک کودک زندگی‌اش با امید و رویاهای تازه ادامه می‌دهد، قلبم از شادی پر می‌شود. به همین دلیل است که به این حرفه عشق می‌ورزم.

برای من، این سفر تنها مربوط به تأمین منابع مالی نیست؛ بلکه ایجاد آگاهی در جامعه و ایجاد ارتباطات انسانی است. من به کارگاه‌ها و سمینارهای آموزشی می‌روم و در مورد پیشگیری از بیماری‌ها و شیوه‌های زندگی سالم آموزش می‌دهم. هر بار که می‌بینم کسی با آگاهی جدیدی از سالن خارج می‌شود، حس خوبی به من القا می‌شود. آموختن، تغییر را ایجاد می‌کند و تغییری مثبت در زندگی انسان‌ها می‌تواند، نشأت گرفته از یک کلمه باشد.

سبک زندگی یک خیر مانند کوهی از فرصت‌هاست. هر انسان نیازمند، فرصتی است برای تحقق رویاهای ما. من به این اعتقاد دارم که هر کسی می‌تواند یک خیر باشد؛ کافی‌است نگاهی به اطراف خود بیندازیم و به درمان زخم‌های دیگران کمک کنیم. به‌ویژه در حوزه سلامت، نقش ما ممکن است حیاتی باشد.

زندگی ما پر از لحظه‌ها و تجربه‌هایی است که می‌توانند ما را به وجد آورند و به عمق احساسات‌مان پیوند دهند. در هر گوشه از این مسیر، صدای زندگی به گوش می‌رسد؛ صدایی که نه تنها ما را به چالش می‌کشد، بلکه ما را به یاد می‌آورد که چه چیزهایی برای ما ارزشمندترند.

ما معمولاً در دنیای شلوغ و پرسرعت امروز، در عین کثرت صداها، به‌راحتی می‌توانیم صدای واقعی زندگی را نادیده بگیریم. اما، اگر لحظه‌ای درنگ کنیم و با گوش‌هامان و قلب‌هامان به گوشه‌های پنهان زندگی گوش دهیم، درخواهیم یافت که هر صدایی داستانی دارد. داستان‌هایی که ما را می‌آموزند، یادآوری می‌کنند که تحمل درد و خوشی هر دو بخشی از این مسیر هستند.

در نهایت، سبک زندگی یک خیر به معنای ساختن جامعه‌ای است که در آن انسانیت، مهربانی و همدلی در اولویت قرار دارند. من خوشحالم که در این مسیر هستم و به دیگران امید می‌دهم. با همکاری و همدلی، می‌توانیم تغییرات مثبت و ماندگاری در زندگی یکدیگر ایجاد کنیم.

پس بیایید در سکوتی آرام، به صدای زندگی توجه کنیم، و برای هر درسی که به ما می‌آموزد، قلب‌مان را باز کنیم. در هر لبخند، و اشک، می‌توانیم خردی عمیق بیاموزیم که ما را در مسیرمان هدایت می‌کند. زندگی یک سفر است و شنیدن این آوازاها، ما را به مقصودهای دل‌انگیز می‌رساند.

شنوایی دوباره با کاشت حلزون؛ نیاز به مراقبت‌های ویژه یا زندگی عادی؟

کاشت حلزون شنوایی، دریچه‌ای تازه برای بازگشت به دنیای صداهاست. اما، آیا این افراد به مراقبت‌های دارویی خاصی نیاز دارند؟ پاسخ متخصصان روشن است: خیر، هیچ مراقبت دارویی ویژه‌ای لازم نیست. با این حال، رعایت نکات مهمی برای حفظ سلامت دستگاه و تضمین شنوایی بهتر ضروری است.

دستگاه را دوست خود بدانید

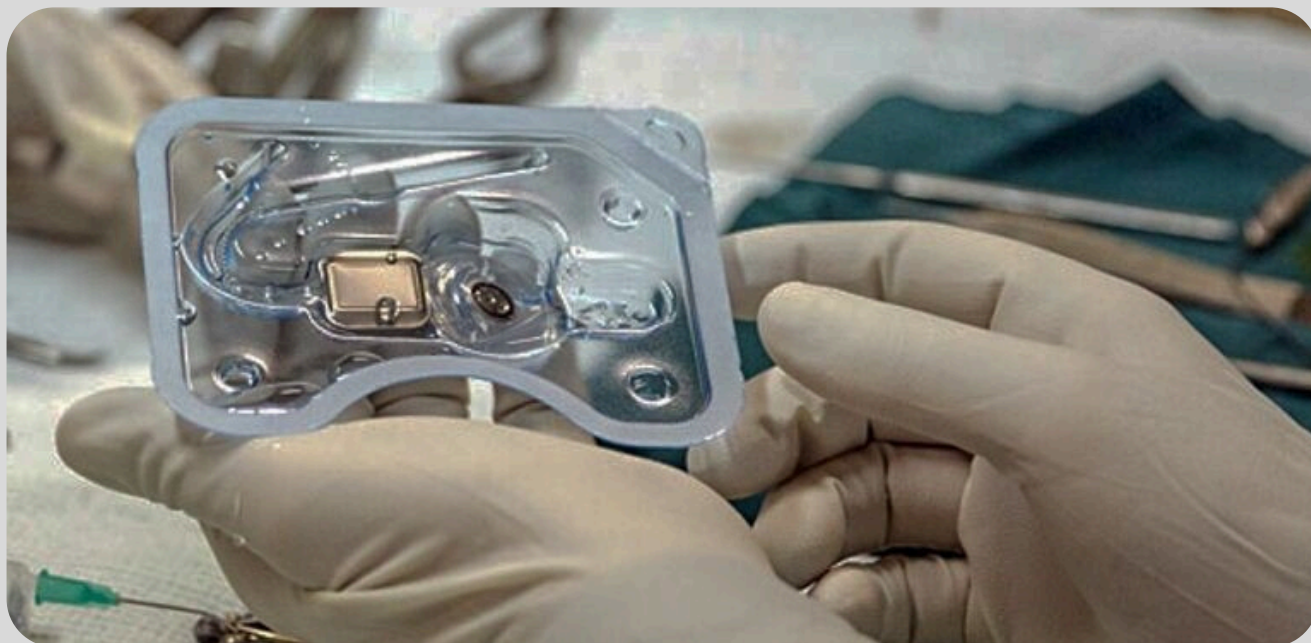
پس از کاشت، مراقبت از محل جراحی بسیار حیاتی است. محل جراحی باید «تمیز و خشک» نگه داشته شود تا از عفونت جلوگیری شود. دستگاه خارجی نیز نیاز به نظافت مرتب و تعویض به موقع باتری دارد تا عملکرد بهینه‌ای داشته باشد.

مسیر شنوایی بهتر

کاشت حلزون تنها آغاز ماجراست. برای دستیابی به بهترین شنوایی، جلسات منظم «تنظیم دستگاه (Mapping)» با حضور متخصص الزامی است. این جلسات به تنظیم دقیق پردازشگر کمک می‌کند و تجربه شنیداری را بهبود می‌بخشد.

ورزش با احتیاط: مراقب دستگاه باشید

اگرچه ورزش کردن مفید است، اما، فعالیت‌های سنگین یا ورزش‌هایی که احتمال ضربه به سر وجود دارد، می‌تواند برای دستگاه خطرناک باشد. «شنا، بوکس یا فوتبال» از جمله ورزش‌هایی هستند که باید با احتیاط یا اصلاً انجام نشوند. دستگاه‌های ضدآب نیز گزینه‌هایی مناسب برای شرایط خاص هستند.

مراقبت‌های روانی و گفتاردرمانی؛ صداهایی که جان می‌گیرند

برای بازگشت کامل به دنیای صداها، شرکت در «گفتاردرمانی» بسیار مهم است. کودکان به‌ویژه به این جلسات نیاز دارند تا توانایی‌های شنیداری و گفتاری خود را تقویت کنند. همچنین، «حمایت‌های روانی» به افراد کمک می‌کند تا با تجربه جدیدشان بهتر کنار بیایند.

محدودیت‌ها و هشدارها: مشورت پیش از MRI

دستگاه‌های MRI می‌توانند به سیستم کاشت آسیب برسانند، بنابراین قبل از انجام هرگونه تصویربرداری با پزشک مشورت کنید. برخی دستگاه‌های خاص MRI برای افراد دارای کاشت حلزون مناسب هستند، اما احتیاط همیشه ضروری است؛ در عین حال استفاده از دستگاه‌های رادیولوژی و سی‌تی‌اسکن محدودیتی ندارد.

زندگی پس از کاشت: بازگشت به دنیای صداها

اگرچه در فرآیند کاشت حلزون شنوایی نیازی به داروهای خاصی نیست، اما، مراقبت‌های دقیق و رعایت دستورالعمل‌ها می‌تواند کیفیت شنوایی و زندگی را بهبود بخشد. کاشت حلزون تنها بازگشت شنوایی نیست، بلکه پلی به سوی تجربه‌ای جدید از صدا و زندگی است.

با رعایت این توصیه‌ها، زندگی با کاشت حلزون شنوایی نه تنها آسان‌تر، بلکه لذت‌بخش‌تر خواهد بود؛ سفری به دنیای صداها که ارزش تمام تلاش‌ها را دارد.

در بخشش دانه‌های دل همه پیداست

محمد رضا قربانی

سال‌های دور بود، خیلی دور... وقتی در نوجوانی برای اولین بار «صدای پای آب» سهراب را خواندم که: «من اناری می‌کنم دانه، به دل می‌گویم کاش می‌شد مردم دانه‌های دلشان پیدا بود...» ندانستم منظورش چیست، بارها و بارها خواندم، حتی بزرگتر و عاقل تر شدم، اما باز هم ندانستم «دانه‌ی انار» و «دل مردم» چه ربطی به هم دارند... امروز اما در بنیاد «بخشش» نیک می‌دانم که دل‌های بزرگ چقدر شفاف و زلال‌اند، چرا که در دل سردترین زمستان‌ها نیز دانه‌های یکپارچه‌ی انار بازتاب جلوه‌ای از مهر و پیوند است و این روزها که انتشار این نشریه با پایان فصل پاییز و آغاز زمستان همراه شده، باید از نیکوکارانی بگویم که همتشان به بلندی یلدای سال است...

یلدایی که آغازی برای پیوند دوباره‌ی دل‌هاست، برای ایستادن کنار هم و برای به یاد آوردن این حقیقت که حتی بلندترین شب‌ها نیز با نور محبت گرم و روشن می‌شوند.

اینکه انسان مدرن امروز به سوی فردگرایی‌های خودخواهانه شتاب می‌کند، اینکه جامعه مصرف‌گرای امروز حوزه‌های اخلاقی و اجتماعی را هم درگیر کرده در جای خود نیاز به بحث و تأمل دارد و لیکن ایفای نقش نیکوکاران به عنوان یک «کنشگر» همواره چون ستاره‌های درخشان در آسمان این سرزمین می‌درخشد، چرا که دگردوستی و انجام «امر خیر» یکی از شاخص‌های اجتماعی و اخلاقی است که ایرانیان همچون آیین یلدا آن را به رسم پیشینیان دوش به دوش تا امروز رسانده‌اند. «نیکوکاری» در آموزه‌های دینی ما نیز مفاهیم پر دامنه‌ای دارد نظیر آیه ۲۴۷ سوره مبارکه بقره که می‌فرماید «کسانی که مال خود را در شب و روز انفاق می‌کنند نزد پروردگارشان پاداش نیکو خواهند داشت و هرگز از گذشته و آینده بیمناک و اندوهگین نخواهند شد».

خداوند مهربان حتی عبارت «ارحم الراحمین» را ۴ نوبت بکار می‌برد، «ارحم الراحمین» یعنی «برترین مهربانان» و یا «مهربان‌ترین مهربانان» در سوره «انعام» آیه ۱۲ نیز خداوند متعال مهرورزی را برخویش حتمی کرده است.

ایرانیان ادیب هم از دیرباز اشاره‌های بسیاری به موضوع مهرورزی و نیکوکاری داشته‌اند چون صائب تبریزی که مهربانی را به مهر و خورشید پیوند داده است:

همچو خورشید به ذرات جهان قسمت کن
گر نصیب تو ز گردون، همه یک نان باشد
فردوسی بزرگ هم در وصف نیکوکاری
چنین می‌گوید:

نباشد همی نیک و بد، پایدار
همان به که نیکی بُود یادگار
دراز است دست فلک بر بدی
همه نیکویی کن اگر بخردی
چو نیکی کنی، نیکی آید برت
بدی را بدی باشد اندر خورت
چو نیکی نمایندت، کیهان خدای
تو با هر کسی نیز، نیکی نمای

حضرت لسان الغیب، حافظ هم ابیاتی مانند بیت زیر در میان اشعار خود دارد:
ای صاحب کرامت، شکرانه ی سلامت
روزی تفقدی گن؛ درویش بینوا را

در واقع آموزه‌های دینی در کنار ادبیات و سایر الگوهای اخلاقی، یکی از رویکردهای تقویت موضوع مهرورزی و ایجاد فرصت‌هایی برای مدیریت و تولید دانش امر خیر میان انسان‌هاست؛ فرصت‌هایی برای یافتن کسانی که شاید در میان شلوغی‌های روزمره فراموش شده‌اند. همسایه‌ای که تنهاست، دوستی که دلتنگ است، یا حتی غریبه‌ای که شاید تنها به یک لبخند نیاز دارد.

ایرانیان نیکوکار همواره آموخته‌اند که چگونه با مهرورزی می‌شود ضمیر درون را روشن کرد و با آن روشنایی چگونه می‌توان تاریکی‌ها را شکست داد، در واقع شب یلدای نیکو کاران جشن خورشید نیست؛ جشن انسان‌هایی است که در تاریکی به هم نور می‌بخشند.

و اینجا در بنیاد «بخشش» انسان‌هایی از جنس نور حضور دارند که مفهوم یلدا را نه فقط در شبی فانی، که آن را مسیری برای همدلی در تمام عرصه‌های زندگی می‌دانند، اینجا دل‌های مهربان نیکوکار گرد هم آمده‌اند تا دست‌های پاییز را به دستان زمستان پر سخاوت بسپارند اینجا بخشش است و دانه‌های دل تمام نیکوکارانش چون دانه‌های دل انار پیداست... و من صمیمانه به اندازه‌ی تمام برگ‌های رقصان برای این دل‌های شفاف آرزوی خیر دارم...

بخشش

بنیاد خیریه شنوایی بخشی شفا

خدمات "بخشش"

۱ | کمک هزینه کاشت حلزون شنوایی

۲ | کمک هزینه تامین، تعویض و تعمیر قطعات

۳ | کمک هزینه توانبخشی

۴ | کمک هزینه پیشگیری
از تولد کودک ناشنوا

متقاضیان عزیز می توانند با مراجعه به یکی از مراکز کاشت حلزون شنوایی در سراسر کشور یا سایت "بخشش"، از خدمات این بنیاد بهره مند شوند.

شماره گیری کد دستوری از طریق تلفن همراه
۳۵۳۵ * ۷۸۰ *

شماره کارت جاری نزد بانک پارسیان
۶۲۲۱-۰۶۱۲-۰۷۲۲-۸۲۷۳

شماره شبا نزد بانک پارسیان
IR۸۶-۰۵۴۰-۱۰۲۳-۲۰۱۰-۰۰۸۸-۸۸۶-۰۳

کمک به "بخشش"

ما می خواهیم هیچ انسانی به جهت فقر و تنگدستی از شنیدن آوازی محروم نباشد.